

WILAMOWICE I OKOLICE

ISSN 1426-2886

Grudzień
2018

ROK XXII

NR 5/168

cena:

2,00 zł

PISMO SAMORZĄDU TERYTORIALNEGO GMINY WILAMOWICE

DANKOWICE HECZNAROWICE PISARZOWICE STARA WIEŚ WILAMOWICE ZASOLE BIELAŃSKIE

WYDANIE ŚWIATECZNE

55 lat razem w Koło Gospodyń Wiejskich w Wilamowicach

Uroczyste obchody 55-lecia Koła Gospodyń Wiejskich w Wilamowicach rozpoczęły się 18 listopada 2018 r. dziękczynną Mszą Św. za łaski minionego okresu z prośbą o dalszą opiekę św. Rodaka Abpa Józefa Bilczewskiego. W sobotnie popołudnie 24 listopada dalsza część obchodów jubileuszu odbyła się na sali OŚP Wilamowice.

Więcej str. 5, Fot. Remigiusz Prochowski

- Promocja książki pt. „Wilamowice 1818-2018 Miasto i ludzie”
- Przedświąteczne spotkanie Gminnej Rady Kobiet
- Podsumowanie działalności TKKF „Żywioł” Wilamowice za rok 2018
- „Głębia” w Wilamowicach
- „Taroki Pokoleń” w Hecznarowicach
- Taneczny Rok 2018 Akademii Mażorettek Gracja Stara Wieś

Zdrowych, spokojnych i radosnych
Świąt Bożego Narodzenia
spędzonych w ciepłej, rodzinnej atmosferze,
wielu sukcesów i pomysłowości
oraz Szczęśliwego Nowego Roku 2019
Mieszkańcom Gminy

życzą

Burmistrz Wilamowic Marian Treła
wraz z Zastępcą Stanisławem Gawlikiem

Życzenia nastrojowych i radosnych Świąt Bożego Narodzenia wewnętrznego spokoju, wytrwałości i radości oraz Błogosławieństwa Bożego w każdym dniu nadchodzącego roku Mieszkańcom Gminy Wilamowice składa Przewodnicząca Rady Miejskiej Stanisława Kudłacik wraz z Zastępcami Marianem Roznerem, Michałem Sztafińskim oraz Radnymi

Niechaj czas Błogosławionych Świąt Bożego Narodzenia przyniesie wszystkim wiele szczęścia, radości i otuchy w atmosferze rodzinnego ciepła, a Nowy 2019 Rok spełni wszystkie nasze plany i marzenia. Wszystkim Mieszkańcom Gminy Wilamowice najserdeczniejsze życzenia składają Jerzy Kubik i Dorota Nikiel - Radni Powiatu Bielskiego

Pełnych pokoju Świąt Bożego Narodzenia i wszystkiego co najlepsze w każdym dniu nadchodzącego Nowego Roku Mieszkańcom Hecznarowie życzy Soltys Wiesław Jarosz z Radą Solecką

Na zbliżające się Świąta Bożego Narodzenia wielu radosnych chwil, serdecznych i ciepłych spotkań rodzinnych, a w Nowym Roku wszelkiej pomyślności i spełnienia marzeń Mieszkańcom Starej Wsi życzy Soltys Edyta Nycz oraz Rada Solecka

Niechaj nadchodzące Świąta Bożego Narodzenia będą radosne, a Nowy Rok przyniesie spełnienie najszybszych marzeń i realizację wszystkich planów tego życzy Mieszkańcom Pisarzowic Soltys Stanisław Peszel wraz z członkami Rady Soleckiej

Mieszkańcom Dankowic pragniemy złożyć życzenia przeżywania Bożego Narodzenia w zdrowiu, radości i ciepłej rodzinnej atmosferze. Kolejny zaś rok niech będzie czasem pokoju oraz realizacji osobistych zamierzeń. Życzenia składa Soltys Dankowic Tadeusz Grzywa wraz z Radnymi i Radą Solecką

Wielu radosnych chwil na Świąta Bożego Narodzenia, dużo radości i dobroci od ludzi, spełnienia marzeń i wszystkiego co najlepsze w Nowym Roku Mieszkańcom Zasola Bielańskiego życzy Soltys Tadeusz Dziubek wraz z Radą Solecką

Nadchodzące Świąta Bożego Narodzenia niosą ze sobą wiele radości oraz refleksji dotyczących minionego okresu i planów na nadchodzący Nowy 2019 Rok. W tych wyjątkowych dniach chcemy Państwu życzyć wiele zadowolenia i sukcesów z podjętych wyzwań.

Życzenia składają Radni z Pisarzowic: Urszula Kucharska, Grzegorz Cieślak, Marek Jekielek, Andrzej Nycz oraz Rafał Rogala

Na zbliżające się Świąta pragniemy złożyć życzenia przeżywania Bożego Narodzenia w zdrowiu, radości i ciepłej rodzinnej atmosferze.

Kolejny zaś rok niech będzie czasem pokoju oraz realizacji osobistych zamierzeń. Życzenia składają Radni z Hecznarowie Kazimierz Cebrat i Michał Sztafiński

Z okazji zbliżających się Świąt Bożego Narodzenia i Nowego Roku życzymy wszystkim naszym Klientom, Partnerom i Sympatykom

szczęścia, spokoju oraz wszelkiej pomyślności w życiu osobistym i sukcesów w pracy zawodowej

Rada Nadzorcza wraz z Zarządem i Pracownikami Banku Spółdzielczego w Wilamowicach

Niech magiczna moc wigilijnego wieczoru przyniesie spokój i radość. Niech każda chwila świąt Bożego Narodzenia żyje własnym pięknem, a Nowy Rok obdaruje pomyślnością i szczęściem.

Najpiękniejszych świąt Bożego Narodzenia życzy Przewodniczący Rady Osiedla Wilamowice Stanisław Nycz wraz z Zarządem

Uchwały podjęte na LV, I, II i III Sesji Rady Miejskiej w Wilamowicach

Uchwały podjęte w dniu 17 października 2018 r.

Uchwała nr LV/430/18 w sprawie pośmiertnego nadania tytułu „HONOROWY OBYWATEL GMINY WILAMOWICE” pułkownikowi Wojska Polskiego Marianowi Piłarskiemu.

Uchwała nr LV/431/18 w sprawie zmiany Wieloletniej Prognozy Finansowej Gminy Wilamowice.

Uchwała nr LV/432/18 w sprawie wprowadzenia zmian w planie dochodów i wydatków budżetowych na rok 2018.

Uchwały podjęte w dniu 21 listopada 2018 r.

Uchwała nr I/1/18 w sprawie przyjęcia Regulaminu wyboru Przewodniczącego Rady Miejskiej w Wilamowicach na kadencję w latach 2018 - 2023.

Uchwała nr I/2/18 w sprawie wyboru Przewodniczącego Rady Miejskiej w Wilamowicach na kadencję w latach 2018 - 2023.

Uchwała nr I/3/18 w sprawie określenia liczby Wiceprzewodniczących Rady Miejskiej w Wilamowicach na kadencję w latach 2018 - 2023.

Uchwała nr I/4/18 w sprawie przyjęcia Regulaminu wyboru dwóch Wiceprzewodniczących Rady Miejskiej w Wilamowicach na kadencję w latach 2018 - 2023.

Uchwała nr I/5/18 w sprawie wyboru dwóch Wiceprzewodniczących Rady Miejskiej w Wilamowicach na kadencję w latach 2018 - 2023.

Uchwały podjęte w dniu 28 listopada 2018 r.

Uchwała nr II/6/18 w sprawie ustalenia składu osobowego Komisji Rewizyjnej Rady Miejskiej w Wilamowicach na kadencję w latach 2018 - 2023.

Uchwała nr II/7/18 w sprawie ustalenia składu osobowego Komisji Planowania Budżetu, Rozwoju Gospodarczego, Ochrony Środowiska i Przyrody Rady Miejskiej w Wilamowicach na kadencję w latach 2018 - 2023.

Uchwała nr II/8/18 w sprawie ustalenia składu osobowego Komisji ds. Samorządu, Oświaty, Kultury, Zdrowia i Sportu Rady Miejskiej w Wilamowicach na kadencję w latach 2018 - 2023.

Uchwała nr II/9/18 w sprawie ustalenia składu osobowego Komisji Skarg, Wniosków i Petycji.

Uchwała nr II/10/18 w sprawie powołania doraźnej Komisji Statutowej Rady Miejskiej w Wilamowicach.

Uchwała nr II/11/18 w sprawie zmiany Wieloletniej Prognozy Finansowej Gminy Wilamowice.

Uchwała nr II/12/18 w sprawie wprowadzenia zmian w planie dochodów i wydatków budżetowych na rok 2018.

Uchwała nr II/13/18 w sprawie ustalenia wynagrodzenia dla Burmistrza Wilamowic.

Uwaga. W gazecie podajemy tylko skrócone uchwały, pełne ich teksty wraz z załącznikami publikowane są na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy Wilamowice oraz na stronie internetowej www.gmina.wilamowice.pl w zakładce Biuletyn Informacji Publicznej (BIP).

Uchwały podjęte w dniu 12 grudnia 2018 r.

Uchwała nr III/14/18 w sprawie określenia na rok 2019 wysokości stawek podatku od środków transportowych obowiązujących w Gminie Wilamowice.

Uchwała nr III/15/18 w sprawie określenia na 2019 rok wysokości stawek podatku od nieruchomości oraz zwolnień od podatku od nieruchomości obowiązujących w Gminie Wilamowice.

Uchwała nr III/16/18 w sprawie ustalenia dopłaty do ceny dla taryfowej grupy odbiorców usług w zakresie zbiorowego odprowadzania ścieków na terenie Gminy Wilamowice na obszarze działania Zakładu Wodociągów i Kanalizacji w Wilamowicach.

Uchwała nr III/17/18 w sprawie dopłaty dla taryfowych grup odbiorców usług z zakresu zbiorowego zaopatrzenia w wodę z terenu Gminy Wilamowice na obszarze działania „AQUA” S.A. w Bielsku-Białej.

Uchwała nr III/18/18 w sprawie ustalenia Programu Współpracy Gminy Wilamowice z organizacjami pozarządowymi i podmiotami wymienionymi w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie na 2019 rok.

Uchwała nr III/19/18 w sprawie uchwalenia Gminnego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych na 2019 rok.

Uchwała nr III/20/18 w sprawie przyjęcia Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie na lata 2019-2023.

Uchwała nr III/21/18 w sprawie ustanowienia gminnego programu osłonowego „Posiłek w szkole i w domu” na lata 2019-2023.

Uchwała nr III/22/18 w sprawie podwyższenia kryterium dochodowego uprawniającego do korzystania z pomocy społecznej przez osoby objęte rządowym programem „Posiłek w szkole i w domu” na lata 2019-2023.

Uchwała nr III/23/18 w sprawie ustalenia stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi dla właścicieli nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy.

Uchwała nr III/24/18 w sprawie zmiany Wieloletniej Prognozy Finansowej Gminy Wilamowice.

Uchwała nr III/25/18 w sprawie wprowadzenia zmian w planie dochodów i wydatków budżetowych na rok 2018.

Uchwała nr III/26/18 w sprawie przekazania środków finansowych dla Szpitala Pediatrycznego w Bielsku-Białej z przeznaczeniem na dofinansowanie wydatków inwestycyjnych związanych z zakupem aparatury medycznej w zakresie ochrony zdrowia.

Przewodnicząca Rady Miejskiej
Stanisława Kudłacik

Aktualny skład Rady Miejskiej w Wilamowicach

- Przewodnicząca Rady Miejskiej Stanisława Kudłacik,
- Wiceprzewodniczący Rady Miejskiej Marian Rozner,
- Wiceprzewodniczący Rady Miejskiej Michał Sztafiński,
- Radny Kazimierz Cebrat,
- Radny Grzegorz Cieślak,
- Radny Stanisław Faruga,
- Radny Bogdan Grzech,
- Radny Marek Jekielek,
- Radna Urszula Kucharska,
- Radny Jerzy Norymberczyk,
- Radny Andrzej Nycz,
- Radny Rafał Rogala,
- Radny Tomasz Schneider,
- Radny Jan Sztafiński,
- Radna Agata Wróblewska.

Promocja książki pt. „Wilamowice 1818-2018 Miasto i ludzie”

2 grudnia br. Stowarzyszenie „Wilamowianie” wraz z Urzędem Gminy Wilamowice zorganizowało długo oczekiwaną promocję książki pt. „Wilamowice 1818-2018 Miasto i ludzie” autorstwa dr hab. Macieja Fica, dr hab. Lecha Krzyżanowskiego i dr Konrada Meusa.

Wydanie monografii Wilamowice i jej promocja było jednym z wydarzeń związanych z uroczystościami w ramach obchodów 200-lecia nadania praw miejskich Wilamowicom.

Wszystkich zebranych na tę okazję powitali przedstawiciele Stowarzyszenia „Wilamowianie” - Prezes pani Justyna Majerska-Sznajder i Tymoteusz Król, składając równocześnie podziękowania wszystkim osobom i instytucjom, które przyczyniły się do wydania książki. Prezentację publikacji poświęconej Wilamowicom poprzedził występ Zespołu Regionalnego Pieśni i Tańca „Wilamowice”.

Prace związane z opracowaniem monografii omówili sami autorzy, którzy obecni byli na spotkaniu. Jak podkreślił dr Lech Krzyżanowski: „ta książka nie jest tylko historią Wilamowice skierowaną do czytelników będących mieszkańcami Wilamowic. Książka niesie ze sobą wartości o charakterze szerszym, o charakterze uniwersalnym, to książka o wierności. Wierności miejscu, wierności zasadom, wzorom postępowania, które są niezmiennie, niezależnie od burz dziejowych w jakie w człowieka, mieszkańca Wilamowic uderzały”.

Głos zabrał również zastępca burmistrza Wilamowic pan Stanisław Gawlik kierując słowa uznania dla wszystkich, którzy przyczynili się do powstania i wydania tej niezwyklej publikacji. Przywołał również uchwałę Rady Miejskiej z ubiegłego roku kiedy to została podjęta i wiązała się z dwoma historycznymi wydarzeniami: ze 100-leciem Odzyskania Niepodległości przez Polskę i 200-leciem uzyskania praw miejskich Wilamowice. Podsumował że wszystkie wymienione w uchwale założenia i zadania zostały zrealizowane. Podkreślił również, że powinnością każdego z nas jest rewitalizacja języka wilamowskiego, dbałość o dalszy rozwój i o upamiętnienie kultury wilamowskiej. Wszystkim zebranym życzył, by te tradycje i kultura nigdy nie zaginęły.

Podczas uroczystości młodzież wilamowska z grupy teatralnej „Ufa fisa” wystąpiła ze spektaklem teatralnym pt. „Ymertihla” tzn. „Odziewaczka”, z którym ostatnio zaprezentowała się również na deskach Teatru Polskiego w Warszawie. Sztuka przedstawiona w trzech językach: polskim, niemieckim i wilamowskim obrazująca trudną historię Wilamowian, w czasach wojennych i powojennych, widzianą oczyma młodzieży na podstawie przekazów rodzinnych.

Na zakończenie spotkania pani Justyna Majerska-Sznajder zaprosiła zebranych na kolejne święto - Dzień Języka Ojczystego. Wydarzenie już po raz piąty odbędzie się 23 lutego 2019 r. w Wilamowicach.

Wspomniana publikacja „Wilamowice 1818-2018 Miasto i ludzie” została współfinansowana ze środków Unii Europejskiej w ramach poddziałania 19.2 „Wsparcie na wdrażanie operacji w ramach strategii rozwoju lokalnego kierowanego przez społeczność” objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014-2020.

MM

55 lat razem w Kole Gospodyń Wiejskich w Wilamowicach

Uroczyste obchody 55-lecia Koła Gospodyń Wiejskich w Wilamowicach rozpoczęły się dziękczynną Mszą Św. za łaski minionego okresu z prośbą o dalszą opiekę naszego świętego Rodaka Arcybiskupa Józefa Bilczewskiego, 18 listopada 2018 r. W sobotnie popołudnie 24 listopada dalsza część obchodów jubileuszu odbyła się na sali OSP Wilamowice przy udziale przedstawicieli: Senatu, powiatu bielskiego, KZRKiOR, burmistrzów, przedstawicieli Rady Miejskiej, dyrektora banku, prezesa Kupiec GE-ES sp. z o.o., dyrektora M-GOK, organizacji działających na terenie miasta i członkin Kół Gospodyń Wiejskich Gminy.

Przewodnicząca Małgorzata Sznajder przywitała wszystkich przybyłych gości wraz z członkiniami, a koleżanka Bronisława przedstawiła historię powstania i działalności Koła, które w 1963 r. liczyło 21 członkin, przewodniczącą była wówczas Rozalia Gawlik. Obecnie Koło liczy 130 członkin, w tym 14 senierek. Honorową przewodniczącą jest Anna Foks (wcześniej także wieloletnia przewodnicząca KGW), a obecną Małgorzata Sznajder.

Na ręce przewodniczącej oraz Zarządu złożono szereg podziękowań, gratulacji, kwiatów oraz pamiątek okolicznościowych. Po części oficjalnej i przepyszny obiad przygotowany przez nasze członkinie, przystąpiliśmy do części artystycznej. W pierwszej kolejności podziwialiśmy filmik przedstawiający naszą działalność i współpracę ze środowiskiem. Po nim swój profesjonalny występ miał Zespół Regionalny „Wilamowice”. Oprócz pięknego i barwnego występu wysłuchaliśmy piosenki specjalnie ułożonej na uroczystość jubileuszową. A na zakończenie z prawdziwą pompą grała wspaniała wilamowska orkiestra dęta.

Następnie odbyła się biesiada połączona z zabawą andrzejkową przy dźwiękach zaprzyjaźnionego zespołu „TO MY” oraz degustacją potraw i wypieków przygotowanych przez nasze członkinie.

Jubileuszowa uroczystość pokazała, że nasze Koło jest gotowe utrzymać 55-letnią tradycję swoich wartości. Aby zawsze tak było powtarzamy:

*Tu każdy człowiek
jest przyjazny na dłoni
nosi serce, na twarzy
dobroć i uśmiech*

Zarząd KGW Wilamowice

Przedświąteczne spotkanie Gminnej Rady Kobiet

Gminna Rada Kobiet działająca na terenie Gminy Wilamowice, 11 grudnia zebrała się w Gminnym Centrum Zachowania Dziedzictwa Kulturowego, Informacji i Edukacji w Wilamowicach na spotkaniu przedświątecznym. W tym roku zaszczytliwi przedstawiciele Rady swoją obecnością wiceburmistrz Stanisław Gawlik, Przewodniczący Prezydium Rady RZRKiOR w Bielsku-Białej Waldemar Pieczara, dyrektor M-GOK Wilamowice Aleksander Nowak, wicedyrektor M-GOK Jolanta Danek, przedstawicielka Kupiec GE-ES sp. z o.o. pani Jolanta Chmielniak, pani Gabriela Ryszka, przewodniczące Kół Gospodyń Wiejskich działających na terenie Gminy Wilamowice z honorową członkinią p. Anną Foks na czele.

Podczas spotkania poruszane były tematy dotyczące wspólnie zrealizowanych w 2018 roku z Gminą Wilamowice i M-GOK imprez okolicznościowych oraz został przedstawiony plan współpracy Kół Gospodyń Wiejskich w 2019 roku. Ważnym tematem była w szczególności przedstawiona przez przewodniczącą Walde-

mara Pieczarę ustawa z dnia 9 listopada 2018 r. o kołach gospodyń wiejskich - Dziennik Ustaw RP Poz. 2212. Przewodniczący poinformował również obecnych, iż na stronie internetowej rejonowego związku znajdują się na chwilę obecną wyjaśnienia i działania, co do nowej ustawy skierowane do członkin KGW, współpracujących z RZRKiOR w Bielsku-Białej, z którymi można się zapoznać. Warto nadmienić, iż Rejonowy Związek Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych w Bielsku-Białej ustawowo opiekuje się 300 Kołami Gospodyń Wiejskich na pograniczu woj. śląskiego i małopolskiego.

Na zakończenie spotkania, które upłynęło w sympatycznej atmosferze zostały złożone podziękowania za trud i wysiłek członkin działających także na rzecz propagowania i rozwoju kultury ludowej i propagowanie tradycji w swoich małych ojczyznach oraz życzenia bożonarodzeniowe dla wszystkich zebranych oraz członkin Kół Gospodyń Wiejskich Gminy Wilamowice i ich rodzin.

C. Puzoń

Podsumowanie działalności TKKF „Żywioł” Wilamowice za rok 2018

W dniach 20-21 stycznia 2018 r. odbył się kulig w Milówce-Szare. Dwudniową imprezę zorganizował Zarząd TKKF. W sobotę rano uczestnicy kuligu pojechali do Bielska-Białej, gdzie zwiedzali pałac Sułkowskich oraz miejską starówkę. Po zwiedzaniu, uczestnicy udali się w dalszą podróż do Milówki - pierwsze do kościoła na mszę, a potem na miejsce zakwaterowania. Wieczorem odbyła się impreza integracyjna. W niedzielę po śniadaniu wszyscy pojechali do lasu na kulig, a następnie po obiedzie udali się w drogę powrotną. W kuligu uczestniczyło 35 osób.

W sobotę, 24 lutego 2018 r. w sali bankietowej Restauracji „Rogowa” odbyło się zebranie sprawozdawcze Zarządu Ogniska TKKF „Żywioł” Wilamowice. Obecni członkowie Ogniska udzielili absolutorium Zarządowi.

W dniu 27 maja 2018 r. odbył się 60 Wojewódzki Złot Klubów i Ognisk TKKF w Katowicach Szopienicach. Złot połączony był z zawodami sportowymi w kilkunastu indywidualnych i zespołowych konkurencjach. Nasze Ognisko wystawiło do turnieju drużynę siatkarską i drużynę piłkarską oraz reprezentację TKKF w strzelaniu: Drabek Leszek, Kuczmierczyk Krzysztof, Rozner Marian i Tomaszewski Krzysztof. Drużyna siatkarska zajęła drugie miejsce a drużyna piłkarska trzecie miejsce. Ogólnie nasze Ognisko zajęło 11 miejsce na 29 reprezentacji.

W dniu 30 maja 2018 r. odbył się XV Gminny Cross Rowowy o Puchar Burmistrza Gminy Wilamowice, zorganizowany przez TKKF Wilamowice, Urząd Gminy Wilamowice oraz przy współudziale Klubu Sportowego „Sokół” Kęty. W Crossie wzięło udział ogółem 120 chłopców i dziewcząt. Sędzią głównym był Piotr Karkoszka - trener Klubu Sportowego „Sokół” Kęty.

Cross rowerowy odbył się boisku LKS - Wilamowice na trasie o długości ok. 0,5 km w czterech kategoriach:

- dziewczęta szkół podstawowych - 2 okrążenia,
- chłopcy szkół podstawowych - 3 okrążenia,
- dziewczęta szkół gimnazjalnych - 3 okrążenia,
- chłopcy szkół gimnazjalnych - 4 okrążenia.

Zwycięzcy w poszczególnych kategoriach:

Szkoła Podstawowa

- chłopcy: I miejsce Artur Góra - Wilamowice
II miejsce Piotr Krywult - Wilamowice
III miejsce Eryk Wawrzyczek - Pisarzowice
IV miejsce Michał Gabrys - Wilamowice
V miejsce Jakub Wróblewski - Dankowice

- dziewczęta: I miejsce Julia Skrudlik - Hecznarowice
II miejsce Oliwia Pastuszka - Wilamowice
III miejsce Natalia Ratajska - Pisarzowice
IV miejsce Joanna Kubiczek - Pisarzowice
V miejsce Justyna Strzeżoń - Pisarzowice

Gimnazjum

- chłopcy: I miejsce Łukasz Motyka - Dankowice
II miejsce Sebastian Stokłosa - Dankowice
III miejsce Paweł Kędzior - Dankowice
IV miejsce Kacper Miodoński - Pisarzowice
V miejsce Tomasz Sznajder - Wilamowice

- dziewczęta: I miejsce Monika Markiel - St. Wieś
II miejsce Maria Ochman - Dankowice
III miejsce Oliwia Mleczko - Hecznarowice
IV miejsce Martyna Gara - Wilamowice
V miejsce Patrycja Dudys - Wilamowice

Nagrody ufundowane przez Burmistrza Wilamowice wręczał Z-ca Burmistrza Wilamowic, Stanisław Gawlik. Uczestnicy Crossu otrzymali posiłek regeneracyjny - kielbasę z grilla, napoje i słodycze. Imprezę od strony medycznej zabezpieczał lekarz Król Gabriel.

W dniu 30 maja 2018 r. Zarząd TKKF zorganizował III Gminny Turniej Strzelecki. Turniej odbył się na boisku LKS Wilamowiczanka.

W turnieju wzięło udział 70 chłopców i dziewcząt ze szkół podstawowych i gimnazjów.

Zwycięzcy w poszczególnych kategoriach:

Szkoła Podstawowa

- chłopcy: I miejsce Mikołaj Piątek - 24 pkt
II miejsce Łukasz Tora - 22 pkt
III miejsce Kacper Rosner - 21 pkt
IV miejsce Konrad Bartnicki - 19 pkt
V miejsce Filip Ślosarczyk - 17 pkt

- dziewczęta: I miejsce Justyna Strzeżoń - 17 pkt
II miejsce Klaudia Zacny - 10 pkt
III miejsce Oliwia Pastuszka - 8 pkt
IV miejsce Natalia Ratajska - 6 pkt
V miejsce Klaudia Kasolik - 5 pkt

Gimnazjum:

- chłopcy: I miejsce - Tomasz Sznajder - 26 pkt
II miejsce - Artur Rabczak - 24 pkt
III miejsce - Dominik Kwaśniewski - 22 pkt
IV miejsce - Adam Presak - 18 pkt
V miejsce - Sebastian Stokłosa - 16 pkt

- dziewczęta: I miejsce - Martyna Gara - 16 pkt
II miejsce - Adrianna Fejdyk - 16 pkt
III miejsce - Dominika Jagieła - 10 pkt
IV miejsce - Julia Morawska - 6 pkt

Nagrody ufundowane przez TKKF „Żywioł” Wilamowice wręczał Prezes TKKF Marian Rozner. Uczestnicy Turnieju otrzymali posiłek regeneracyjny - kielbasę z grilla, napoje i słodycze. Imprezę od strony medycznej zabezpieczał lekarz Król Gabriel.

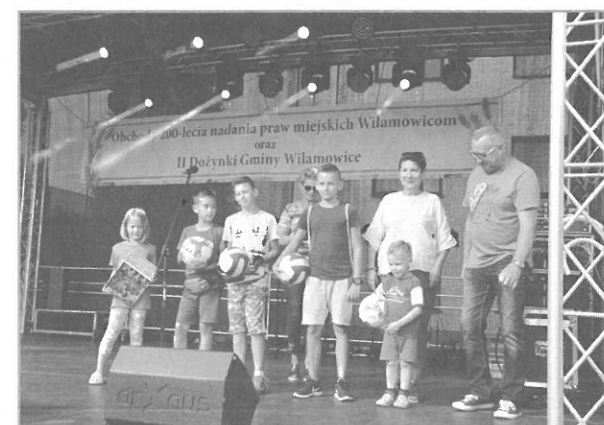

W dniu 9 czerwca 2018 r. odbył się piknik szkolny. W przygotowaniu pikniku wzięli udział członkowie Zarządu: Rozner Marian, Sznajder Józef, Zejma Marek.

W dniu 7 sierpnia 2018 r. przez Wilamowice przebiegała trasa wyścigu kolarskiego Tour de Pologne. Lotna premia była przy restauracji Rogowa. Podczas przejazdu wyścigu, zatrzymali się na krótko Lech Piasecki i Czesław Lang, którzy przywitani się z mieszkańcami Wilamowic oraz udzielili krótkiego wywiadu. Przejazd kolarzy poprzedził wyścig rowerowy młodzików, w którego przygotowaniu uczestniczyli członkowie naszego Zarządu.

W dniu 11 sierpnia 2018 r. Zarząd TKKF „Żywioł” zorganizował dla swoich członków wycieczkę do Żywca i Gilowic. W Żywcu zwiedzaliśmy browary, zamek, park miniatur i inne zabijki miasta, a w Gilowicach odbyły się zawody pływackie oraz impreza integracyjna.

1-2 września 2018 r. na stadionie LKS „Wilamowiczanka” odbyły się dwie imprezy: w sobotę - Obchody 200-lecia nadania praw miejskich Wilamowicom, w niedzielę - II Dożynki Gminy Wilamowice. W ramach obchodów 60-lecia TKKF „Żywioł”, członkowie Zarządu zorganizowali biegi przełajowe dla dzieci i młodzieży.

7 października 2018 r. w Wiśle Czarnej odbył się coroczny marsz Tafia w którym wzięli udział członkowie naszej organizacji.

8 grudnia 2018 r. w sali bankietowej restauracji Rogowa odbyło się zebranie sprawozdawczo-wyborcze Ogniska TKKF „Żywioł” Wilamowice. Członkowie organizacji udzielili absolutorium ustępującemu Zarządowi i Komisji Rewizyjnej oraz wybrali nowe władze. Po zebraniu odbyła się biesiada w trakcie której zebraniem, czas umiał kabaret „Kupa Śmiechu”.

Spotkanie Fundacji „Krzyż dziecka” ze znanym sportowcem oraz uczniami Szkoły Podstawowej im. Jana Pawła II w Pisarzowicach

Od kilku lat w naszej szkole w Pisarzowicach goszczą sportowcy, którzy stają na najwyższych światowych podiach w różnych konkurencjach sportowych, również paraolimpijskich.

W ubiegłych latach gościliśmy Mariana Kasprzyka - boks, Alicję Fiodorow - LA biegi, Grzegorza Kotowicza - kajakerstwo, Janusza Rokickiego - LA pchnięcie kulą.

Spotkania ze znanymi ludźmi sportu organizowane są dla podopiecznych Fundacji „Krzyż Dziecka” działającej na rzecz osób poszkodowanych przez los, którzy licznie przybyli do naszej szkoły oraz dla naszych uczniów.

W tym roku naszym gościem był wielokrotny zdobywca złotych medali w skokach narciarskich na uniwersjadach, ale przede wszystkim były trener kadry polskich skoków narciarskich - Łukasz Kruczek.

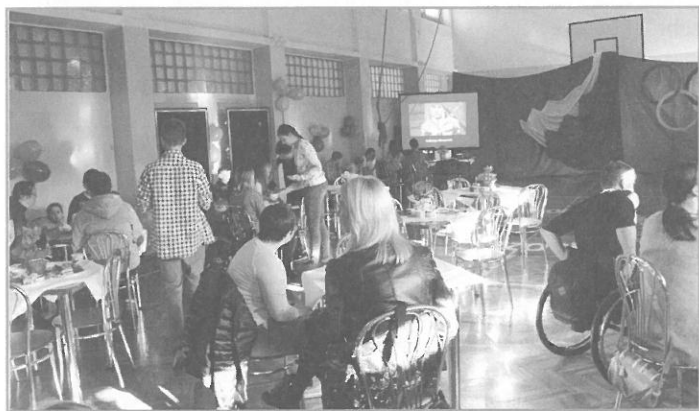
Będąc trenerem kadry, jako pierwszy ze swoimi podopiecznymi (K. Stochem, D. Kubackim, P. Żyłą, S. Hulą i M. Kotem)

zaczął zdobywać złote medale mistrzostw świata w konkursach drużynowych. Pod wodzą pana Łukasza, Kamil Stoch zdobył dwa złote medale olimpijskie w Sochi w 2014 roku, Kryształową Kulę Pucharu Świata w sezonie 2013/14 oraz tytuł Mistrza Świata w roku 2013.

Po przywitaniu zaproszonych gości i podopiecznych fundacji, obejrzelśmy wraz z uczniami naszej szkoły prezentację multimedialną dotyczącą osoby naszego gościa.

Klasa 8a, która przygotowała to spotkanie, zamieniła salę gimnastyczną w kawiarnię, w której serwowała pyszną kawę, herbatę, tortille, kanapki oraz wyśmienite ciasta, które samodzielnie przygotowali. W naszym word cafe uczniowie rozmawiali z podopiecznymi Fundacji „Krzyż Dziecka” oraz zadawali pytania naszemu gościowi. I tak zaczęło się wspólne wspomnianie...

Opracowała:
Joanna Konior

Ochronkowe Przedszkolaki Świątują Niepodległość!

29 listopada 2018 r. w restauracji „Rogowa” w Wilamowicach odbyła się uroczysta Akademia upamiętniająca setną rocznicę odzyskania przez Polskę niepodległości oraz dwusetną rocznicę nadania praw miejskich Wilamowicom. Na Akademii poza rodzinami przedszkolaków z Przedszkola Niepublicznego - Ochronki im. św. Józefa Bilczewskiego pojawili się tacy goście jak Burmistrz Wilamowic Marian Trela, Radny naszego Powiatu Jerzy Kubik, ks. Proboszcz Stanisław Morawa, s. Małgorzata Maniak reprezentująca organ prowadzący przedszkola oraz Siostry Służebniczki z Krakowa. Podczas Akademii dzieci z przedszkola zaprezentowały swoje umiejętności recytatorskie, wokalne oraz taneczne. Czas spędzony na Akademii to chwile zadumy i wspomnień, to czas powrotu do wydarzeń sprzed stuleci, to powrót do czasów, kiedy Polska była krajem walczącym o swoje prawa i czasów kiedy odzyskała upragnioną wolność. W trakcie przedstawienia

pojawili się również wątki ważne dla naszej regionalnej tradycji, dla naszej miejscowości! W tym roku świątujemy 200 rocznicę nadania praw miejskich Wilamowicom, w związku z tym pojawiły się takie elementy jak stroje ludowe, zwyczaj zwany „śmiergustem” tańce czy piosenki wykonane przez dzieci w języku Wilamowskim. Widowisko zgromadziło tłumy gości, sala pękała w szwach. Na zakończenie wspólnie odśpiewaliśmy Hymn Polski oraz mogliśmy powrócić do dawnych czasów śpiewając pieśni patriotyczne. Po Akademii Wszyscy goście zostali zaproszeni na poczęstunek przygotowany przez rodziców z przedszkola. Pamiętajmy o naszej Wielkiej Ojczyźnie i starajmy się od najmłodszych lat zaszczepiać w najmłodszych pokoleniach miłość do niej! Bo w nich tkwi nasza przyszłość i nadzieja!

AKTYWNOŚĆ, PRZYGODA, AKADEMIA!

Studenci Akademii Złotego Wieku, działającej w Wiejskim Domu Kultury w Pisarzowicach, mają za sobą kolejne wykłady i przygody!

W listopadzie wzięli udział w dwóch wykładach. Pierwszy miał miejsce w Muzeum Fauny i Flory Morskiej i Śródlądowej w Jaworzu i był dla studentów sporym zaskoczeniem. Otóż tylko nieliczni wiedzieli o istnieniu tego unikatowego, jedynego takiego na południu Polski muzeum!

Przewodnik najpierw przybliżył studentom historię powstania muzeum, a potem przeniósł w świat bezkręgowców i kręgowców głównie słonowodnych, zapoznał z bioróżnorodnością morskich skorupiaków, ślimaków, małży itd... Studenci zapoznali się z historią Bałtyku, zwierzętach charakterystycznych dla tego morza, ale pojawił się również temat rafy koralowej i jej mieszkańców. Wszyscy byli pod wrażeniem wiedzy i zaangażowania Pana Bartka, który zaskakiwał ciekawostkami, odpowiadał na wszystkie pytania i sprawił, że ta wizyta skłania do kolejnych!

Po zakończeniu wizyty w muzeum studenci zgodnie stwierdzili, że koniecznie odwiedzą to miejsce z wnukami!

Drugi listopadowy wykład, pt. Opiekuj się mną... tak jak chciałbyś, żeby opiekowano się Tobą”, przygotowała i zaprezentowała Pani Jadwiga Klimczyk - Merta. Prowadząca mówiła o potrzebie, środkach i metodach opieki nad seniorami. Z zaangażowaniem, ciepłem i życiowym doświadczeniem poruszała trudne, ale jakże aktualne tematy.

Po wykładzie, z racji „ANDRZEJEK” studentów odwiedziła wróżka Urszurella, która każdemu studentowi przepowiedziała zdarzenia będące mieć miejsce w 2019 roku! W rolę andrzejkowego gościa wcieliła się Urszula Kucharska, założycielka i koordynatorka AZW. Śmiechu było co niemiara, jednak na koniec

Wszyscy zgodnie stwierdzili, że ważne jest „tu i teraz”! Dodatkową atrakcją była wystawa fotograficzna, podsumowująca Polsko - Czeski Festiwal Kultury Wszelakiej.

Red.

„Jest takie miejsce, taki kraj...”

„Wolność Kocham Rozumiem” to tytuł wieczornicy poetycko - muzycznej, przygotowanej pod okiem Urszuli Kucharskiej przez Teatrzyk Dziecięcy „DEBIUCIK” i Teatr „Bezimienni”. Obie grupy działają w Wiejskim Domu Kultury w Pisarzowicach, który aktualnie przechodzi modernizację. Wieczornica odbyła się w budynku Ochotniczej Straży Pożarnej w Pisarzowicach. Pomysł przygotowania wydarzenia wyszedł od młodych aktorów, którzy chcieli w ten sposób uczcić setną rocznicę odzyskania przez Polskę niepodległości. Podczas rozmów poprzedzających napisanie scenariusza wszyscy doszli do wniosku, że o ojczyźnie należy pamiętać każdego dnia, dlatego datę wydarzenia ustalono losowo na 27 listopada br. i cierpliwie na nią czekali. Na repertuar wieczornicy złożyły się wiersze i pieśni patriotyczne, etiudy taneczne i etiudy teatralne obrazujące drogę Polski do niepodległości. Jednak by podkreślić, że wolność i niepodległość nie jest faktem oczywistym oraz niezmiennym, nawiązano do strajku w Stoczni Gdańskiej i stanu wojennego. Sale wypełniła atmosf-

ra refleksji, wzruszenia i poruszenia. Licznie zgromadzona publiczność w absolutnej ciszy obejrzała wieczornicę, by następnie nagrodzić ją owacjami na stojąco. Te oklaski trafiły również do studentek Akademii Złotego Wieku, Zespołu Folklorystycznego „Pisarzowianki” i Grupy Artystów Malarzy i Rzeźbiarzy Gminy Wilamowice im. Honoraty Mynarskiej, którzy zostali zaproszeni do współtworzenia i udziału w wieczornicy, co uczynili. Scenę wypełnił dialog pokoleniowy, wzmacniający wagę wypowiadanych lub wyspiewywanych słów i udowadniający, że można działać wspólnie! Wieczornicę swoją obecnością uświetnili: Zastępca Burmistrza Stanisław Gawlik wraz z małżonką, Przewodnicząca Rady Miejskiej Stanisława Kudłacik, Wiceprzewodniczący Rady Miejskiej Marian Rozner, Radny Marek Jekielek wraz z małżonką, Radny Grzegorz Cieślak wraz z małżonką, Radna Powiatowa Dorota Nikiel, Sołtys Stanisław Peszel wraz z małżonką oraz licznie przybyli Mieszkańcy. Serdecznie dziękujemy za obecność.

Red.

Najpiękniejsze prezenty to te, które zrobimy sami!

Możliwości twórcze Pań, należących do działającego w Wiejskim Domu Kultury w Pisarzowicach Klubu Rękodzieła CafeART, mogliśmy już wielokrotnie podziwiać. Chętnych do działania w grupie jest coraz więcej, dlatego zorganizowaliśmy dodatkowe spotkania warsztatowe, otwarte dla wszystkich. Na odzew nie trzeba było długo czekać, miejsca rozchodziły się w przeciągu dwóch godzin, niektóre warsztaty trzeba było powtórzyć ze względu na tak duże zainteresowanie.

Najwięcej uczestniczek zgromadziły warsztaty „Las w szkłe”, na który Panie wykonały kompozycję z kwiatów doniczkowych w tradycyjnym naczyniu szklanym i „Las w szkłe” gdzie królowały sukulenty i szklane naczynia o oryginalnych kształtach. Trzecia edycja tych warsztatów odbędzie się w styczniu 2019 roku.

Na kolejnych warsztatach Panie wykonały wieniec adwentowy i wieniec bożonarodzeniowy na drzwi. Efekty były cudowne i zaowocowały przeniesieniem warsztatów do domów, gdzie tworzono kolejne wieniec, będące wspólnym prezentem świątecznym. Brokaty, kolorowe bombki, wstążeczki, szyszki, gwiazdeczki, dzwoneczki itp. wniosły atmosferę świąt w każdy dom.

Kolejne warsztaty były zupełnie różne w formie i charakterze od wcześniejszych. Tym razem Panie wykonały choinkę na bazie odlewu gipsowego. Powstała praca prosta, surowa, doskonale pasująca do nowoczesnego wnętrza. Kursantki samodzielnie wykonały formę, zrobiły odlew i udekorowały choinkę. Zgodnie stwierdziły, że najlepiej wygląda gdy obok znajduje się kolejna, więc kolejną trzeba będzie zrobić w domu...

Na ostatnich warsztatach, kierowanych głównie do Pań należących do CafeART powstały bombki 3D. Do ich tworzenia wykorzystano technikę złoceń, wycisków, patyny i efektu rdzy. Powstała bombka wykończona elementami pasmanteryjnymi. Tak wykonana bombka jest ozdobą lub świetnym, niepowtarzalnym, samodzielnym wykonanym prezentem, który na pewno ucieszy każdego.

Nas cieszy popularność naszych warsztatów, aktywność i kreatywność kobiet!

Urszula Kucharska

„Głębia” w Wilamowicach

W magiczny dzień 6 grudnia Teatrzyk Dziecięcy „DEBIU- CIK” i Teatr „BEZIMIENNI” zagrali spektakl pt. „Głębia” dla dzieci i młodzieży z Zespołu Szkół w Wilamowicach. Młodzi aktorzy, na co dzień działający w Wiejskim Domu Kultury w Pisarzowicach, przyjechali do Wilamowic na zaproszenie Pani Dyrektora Marioli Dylewskiej-Mitoraj. Do organizacji spektaklu włączył się Miejsko - Gminny Ośrodek Kultury w Wilamowicach, który zapewnił obsługę nagłośnienia i oświetlenia oraz uczniowie szko-

ły, którzy pomogli ustawić widowiskę. Spektakl obejrzały również seniorki z Dziennego Domu „Senior +” w Wilamowicach, które obejrzały spektakl pod opieką Jadwigi Klimczyk-Merty. Fotorelację z tego wydarzenia przygotował Andrzej Domański.

Serdecznie dziękujemy za zaproszenie, dużą frekwencję i cudowne przyjęcie! Z przyjemnością przyjedziemy do naszych najbliższych sąsiadów ponownie!

Urszula Kucharska

Wysoka ocena publikacji 125 lat Ochotniczej Straży Pożarnej w Hecznarowicach

Publikacja Ochotniczej Straży Pożarnej autorstwa Beaty Nycz została dostrzeżona w Warszawie. Znalazła się wśród prac nagrodzonych i wyróżnionych w XXV Konkursie na pamiątki, wspomnienia, relacje i opracowania „Z dziejów OSP”. Autorka uczestniczyła w zorganizowanym przez Zarząd Główny Związku OSP RP spotkaniu laureatów „Ogólnopolskich Konkursów Historycznych”, które odbyło się w dniach 28-30 września 2018 roku w Międzypokoleniowym Centrum Edukacji w Warszawie. Jego główną organizatorką, jak co roku, była Leonarda Bogdan.

W konkursie wzięły udział 94 kroniki w 153 tomach oraz publikacje z całego kraju wytypowane przez Zarządy Wojewódzkie i Powiatowe Związku OSP RP. Powiat bielski reprezentowała prowadzona przez Krzysztofa Gazdę z OSP Ligota „Kronika Zarządu Powiatowego Związku OSP RP” w Bielsku-Białej oraz kronika strażaków z Bestwiny prowadzona przez Jana Oziminę. W kategorii publikacji poświęconych straży znalazła się historia OSP Dankowice autorstwa Kazimierza Kamińskiego, książka Michała Kobieli o pożarze rafinerii w Czechowicach-Dziedzicach pt. Wciąż widzą tamten ogień... oraz album 125 lat Ochotniczej Straży Pożarnej w Hecznarowicach, który otrzymał wyróżnienie.

Organizatorzy wydarzenia przygotowali bogaty program. Podczas trzydniowego spotkania laureaci zwiedzili Muzeum Niepodległości - Cytadellę Warszawską, Muzeum Sportu i Turystyki w Centrum Olimpijskim im. Jana Pawła II oraz Muzeum Historii Polskiego Ruchu Ludowego. W tym ostatnim, oprócz zwiedzenia ekspozycji, uczestnicy obejrzeli film biograficzny o Ignacym Janie Paderewskim, wybitnym pianście i kompozytorze, działaczu niepodległościowym, mężu stanu i polityku. W kościele Matki Bożej Wspomożycielki Wiernych na Chomiczówce złożyli kwiaty przy relikwiach św. Jana Pawła II i pod tablicą pamiątkową zasłużonego dla pożarnictwa Bolesława Chomicza, a w Katedrze św. Floriana przy relikwiach św. Floriana i pod tablicą pamiątkową poświęconą poległym strażakom. W trakcie pobytu na Starych Powązkach złożyli kwiaty na grobie braci Chomiczów, a na Wojkowych Powązkach na grobach zasłużonych strażaków. W czasie spotkania odbyły się również zajęcia warsztatowe dla opiekunów izb tradycji i placówek muzealnych oraz warsztaty szkoleniowe dla kronikarzy.

Po uroczystej mszy św. w Bazylice Archikatedralnej św. Jana Chrzciciela odbyło się uroczyste podsumowanie wyników konkursów. Zgromadzeni w Międzypokoleniowym Centrum Edukacji wysłuchali wykładów o udziale strażaków w walce o odzyskanie niepodległości Polski, o historii parlamentaryzmu polskiego oraz o wykorzystaniu mediów społecznościowych w promocji OSP. Następnie wręczenia dyplomów i nagród dokonał Waldemar Pawlak, prezes Zarządu Głównego Związku OSP RP w Warszawie. W związku z obchodami 100-lecia odzyskania przez Polskę niepodległości laureaci otrzymali okolicznościowe medale upamiętniające tę rocznicę. Można też było obejrzeć zgromadzone na wystawie kroniki biorące udział w konkursie. Szkoda, że nie zaprezentowano w ten sam sposób publikacji.

Prezes Waldemar Pawlak podziękował kronikarzom i autorom prac na temat pożarnictwa za ogrom pracy, jaką wkładają w spisywanie historii straży pożarnej i swoich „małych ojczyzn”, oraz za ich pasję. Życzył im wielu sukcesów i zapału do pracy.

Jak można byłoby się przekonać, przeglądając ekspozycje kroniki, sposoby i formy utrwalania działalności straży pożarnej są różne. Idei tej służy społeczny i amatorski ruch pisania strażackich kronik. Niejednokrotnie są one jedynym i wyjątkowym świadectwem przemian, jakie dokonują się na przestrzeni lat nie tylko w Ochotniczych Strażach Pożarnych, ale i w środowiskach, w których one działają. Później stają się cennym źródłem historycznym, z którego czerpią informacje autorzy opracowań i prac

125 lat Ochotniczej Straży Pożarnej w Hecznarowicach 1889-2014

Beata Nycz, 125 lat Ochotniczej Straży Pożarnej w Hecznarowicach

Wpisywanie dedykacji przez prezesa Waldemara Pawlaka

Wręczenie dyplomów

popularnonaukowych. Dlatego tak ważne jest ich rzetelne prowadzenie.

Cieszy fakt, że Hecznarowice zostały zauważone i docenione na forum ogólnopolskim Ochotniczych Straży Pożarnych. Tym bardziej, że to pierwsza publikacja poświęcona jednostce, która została założona w 1889 roku, jako pierwsza straż wiejska w ówczesnym powiecie bialskim. Pozostaje obiecać, że to nie ostatni nasz udział w tym konkursie i Warszawa jeszcze usłyszy o OSP Hecznarowice.

Beata Nycz

„Taroki Pokoleń” w Hecznarowicach

„Taroki Pokoleń” to nazwa projektu zrealizowanego przez Zarząd Stowarzyszenia „Przyjazny Zabrzeg” wpisującego się w założenia projektu grantowego „Aktywni międzypokoleniowi” realizowanego przez Stowarzyszenie Lokalna Grupa Działania „Ziemia Bielska”. To właśnie w jego ramach organizowane były warsztaty gry w taroki z udziałem dzieci, młodzieży i dorosłych oraz międzypokoleniowy turniej finałowy. Warsztaty zostały zorganizowane w Zabrzegu, Kozach i Hecznarowicach - miejscowościach powiatu bielskiego, w których pielęgnowana jest tradycja tej starej, pamiętającej czasy Austro-Węgier gry karcianej.

W ramach działań promujących projekt opracowano broszurę „Taroki Pokoleń”. Pozwoliła ona uczestnikom warsztatów zapoznać się z tematyką tarokową, najstarszą i współczesną historią gry w taroka oraz nauczyć się jej podstaw. Broszura została wręczona wszystkim biorącym udział w zajęciach warsztatowych. Projekt zrealizowany dzięki zaangażowaniu lokalnej społeczności Zabrzega prowadzony był przez prezesa Stowarzyszenia „Przyjazny Zabrzeg” Jacka Ciecika oraz inicjatora i koordynatora Jacka Tomaszczuka.

Cykl szkoleń rozpoczął warsztaty w Zabrzegu, które odbyły się 9 października. Wzięły w nich udział osoby związane z tarokami od lat, początkujący gracze, a przede wszystkim duża grupa dzieci i młodzieży z miejscowej szkoły podstawowej. Na potrzeby realizacji projektu podpisane zostało porozumienie z tą placówką, co pozwoliło na szerokie zainteresowanie uczniów mającą bogate tradycje grą. Do zabrzegskiej strażnicy przyjechali

Statuetki dla zwycięzców Turnieju Finałowego „Taroków Pokoleń”

Warsztaty taroka w Zabrzegu

także obserwatorzy z Hecznarowic. W sumie w warsztatach wzięło udział 60 osób. Przy nakrytych zielonym suknom kwadratowych stolikach zasiedli początkujący gracze i doświadczeni taroczkarze pełniący funkcję trenerów. Szybko okazało się, że tradycyjna gra karciana nie ustępuje atrakcyjnym grom komputerowym i wciążą młodych jej adeptów.

Z kolei 12 października taroczkarze zjechali do Hecznarowic. Organizatorami wydarzenia mającego miejsce w Domu Ludowym byli niestrudzony propagator taroków Henryk Koziół i pełniący funkcję prowadzącego rozgrywki Andrzej Foks. Ze względu na brak zainteresowania i chęci współpracy ze strony hecznarowskiej szkoły warsztaty te miały zupełnie inny charakter niż poprzednie. Zgromadziły rodziny z Hecznarowic grające w taroki, ich sąsiadów i przyjaciół. Tym samym nabrały rodzinno-towarzystewskiego charakteru. Wpłynęło to na wielopokoleniowy charakter warsztatów, w których dziadkowie uczyli podstaw gry wnuki, a najmłodszy z uczestników miał 6 lat. I znów taroki okazały się atrakcyjne dla wielu młodych ludzi, a więzi międzypokoleniowe dzięki wspólnym zainteresowaniom zostały wzmocnione. Być może wśród kolejnych uczestników szkolenia znajdzie się kilku, którzy złapią bakcylię i będą kontynuowali grę w taroki tak jak ich rodzice i dziadkowie.

Kolejne zajęcia warsztatowe odbyły się 17 października w sali widowiskowej Domu Kultury w Kozach. Poza znanymi w środowisku taroczkarami licznie stawili się uczniowie miejscowego gimnazjum i liceum pod opieką nauczyciela Miłosza Zelka. W szkoleniu wzięło udział około 60 osób. Znowu wytrawni gracze uczyli młodych. Także tutaj nie zabrakło emocji związanych z pierwszymi krokami w świecie taroków.

Na turniej finałowy 27 października 2018 roku, będący zarazem podsumowaniem projektu, do Zabrzega przyjechały osoby wyłonione spośród uczestników wcześniejszych warsztatów. Obecni byli także zaproszeni przedstawiciele samorządu lokalnego, organizacji społecznych oraz zabrzegscy taroczkarze. Przybyli burmistrz Czechowic-Dziedzic Marian Błachut, przedstawicielka LGD Ziemia Bielska Joanna Kasperek, naczelnik Wydziału Promocji Urzędu Miasta Grzegorz Wąsik, radni - Krzysztof Jarczok i Andrzej Maj, sołtys Zabrzega Andrzej Puskarczyk, przewodnicząca koła KGW Wioletta Borkowska i przewodniczący koła emerytów Leon Kaplita oraz opiekunowie grup młodzieży z Zabrzega, Hecznarowic i Kóz - Beata Nycz, Agnieszka Kopeć i Miłosz Zelek.

Turniej został przeprowadzony zgodnie z wszystkimi zasadami stosowanymi przez organizatorów gry w taroki na międzynarodowych zawodach. Nad prawidłowym przebiegiem rozgrywek czuwał sędzia główny i sędziowie pomocniczy. Po losowaniu przy 15 zielonych stolikach zasiedli reprezentujący trzy tarokowe ośrodki zawodnicy z różnych pokoleń i rozpoczęli trwającą dwie rundy grę. Warto zaznaczyć, że różnica między najstarszym a najmłodszym zawodnikiem wynosiła 68 lat. W sali czuło się skupienie, a poszczególne partie odbywały się w ciszy przerywanej zawołaniami. Mimo to, szczególnie w miarę upływu czasu, dawało się odczuć emocje wynikające z przebiegu gry. Także goście obserwujący zmagania zawodników poddali się nastrojowi chwili.

Projekt „Taroki Pokoleń” zrealizowany został głównie w oparciu o zaangażowanie lokalnej społeczności Zabrzega - członków Stowarzyszenia „Przyjazny Zabrzeg” oraz entuzjastów taroków z Kóz i Hecznarowic. W warsztatach i turnieju finałowym wzięło udział około 200 uczestników, głównie młodzież, dzieci oraz osoby dorosłe. Zwycięzca turnieju finałowego w kategorii do lat 18 uhonorowany został atrakcyjną nagrodą rzeczową, w postaci tabletu, a trzech najwyższypunktowanych zawodników turnieju finałowego otrzymało dużą okolicznościową statuetkę. Burmistrz Czechowic-Dziedzic ufundował puchary dla najstar-

szego i najmłodszego uczestnika. Prezes Stowarzyszenia „Przyjazny Zabrzeg” wręczył ufundowaną przez stowarzyszenie statuetkę za poprawne rozwiązanie krzyżówki o tematyce tarokowej zamieszczonej w broszurze promocyjnej. Była również statuetka ze skizem dla najliczniejszej rodziny biorącej udział w turnieju finałowym ufundowana przez firmę „Frezcom” z Zabrzega. Na pamiątkę udziału w projekcie „Taroki Pokoleń” wszyscy uczestnicy turnieju finałowego otrzymali małą statuetkę ze skizem.

Laureaci projektu „Taroki Pokoleń”:

W kategorii do lat 18:

Szymon Kowalczyk (Zabrzeg)

Klasyfikacja w punktacji ogólnej:

I miejsce Janusz Kózka (Hecznarowice)

II miejsce Zdzisław Kozik (Kozy)

III miejsce Zdzisław Kózka (Kozy)

Najstarszy uczestnik Wiktor Ryś (79 lat, Kozy)

Najmłodszy uczestnik Zuzanna Ciecik (11 lat, Zabrzeg)

Najliczniejsza rodzina Piotr Kine z dziećmi (Kozy)

Warsztaty taroka w Hecznarowicach

Rozwiązanie krzyżówki Adrian Koźlik (Kozy)

Organizatorzy projektu, chcąc podtrzymać tradycję gry w taroki, postanowili zainteresować nią dzieci oraz młodzież i trzeba powiedzieć, że im się to udało. W kuliach żywo dyskutowano o potrzebie stworzenia kół, które dawałyby młodym adeptom możliwość doskonalenia nowo nabytych umiejętności. Jak widać, taroczkarze robią wszystko, by ta ciekawa gra rozwijała się i była mocną pozycją na kulturalnej mapie powiatu bielskiego. Cieszy fakt, że przybywa młodych ludzi grających w taroki. Pozostaje życzyć wszystkim, zarówno weteranom, jak i początkującym graczom, by zawsze „szła im karta”.

Tydzień później, 3 listopada także w Zabrzegu, odbyły się XVI Międzynarodowe Drużynowe Mistrzostwa Polski w Tarokach. Wzięły w nich udział taroczkarze z Polski i Czech. Przyjechali goście z Petrvaldu i Oldřichova, nie zabrakło zawodników z Kóz, Czechowic-Dziedzic, Ligoty i Zabrzega. Hecznarowice reprezentowała drużyna w składzie: Henryk Koziół, Tomasz Królicki, Paweł Tora i Tomasz Tora. W klasyfikacji końcowej zajęła ona IV miejsce. Gratulujemy!

Beata Nycz

Laureaci Turnieju Finałowego

Wyjazd do Teatru Zagłębia w Sosnowcu

Członkinie Kół Gospodyń Wiejskich nie tylko pracują w kuchni, ale uczestniczą też w różnego rodzaju konkursach kulinarnych, czy pokazach rękodzieła ludowego, występują na scenach dużych i małych. Organizują różnego rodzaju zbiórki produktów na cele charytatywne. I dalej wiele by można wymieniać, ale co ważne także uczestniczą w wyjazdach umilających im spędzenie miłego popołudnia wspólnie z koleżankami z innych Kół Gospodyń Wiejskich.

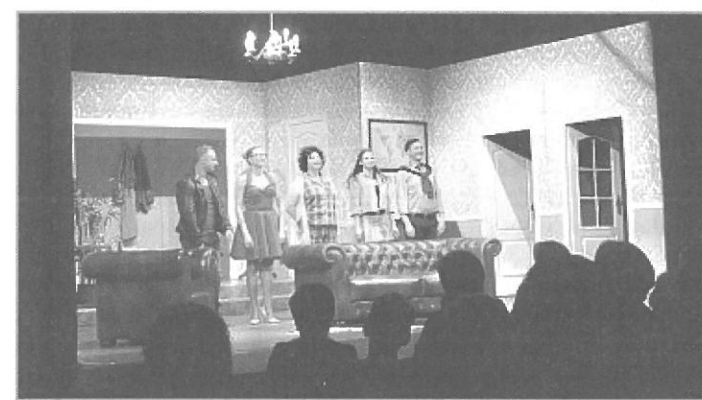
Nasze panie (nie tylko z powiatu bielskiego) zostały docenione otrzymując zaproszenie od Banku BGŻ BNP Paribas na spotkanie z cyklu „AGRO na obcasach”.

Z Gminy Wilamowice zaproszenie dostały wszystkie przewodniczące Kół Gospodyń Wiejskich działających na terenie Gminy.

W dniu 29 listopada br. przewodniczące Kół wyjechały do Teatru Zagłębia w Sosnowcu. Wspólnie z paniami jechały współorganizatorki, a więc panie ze Śląskiej Izby Rolniczej oraz prezes RZRKiOR pani Danuta Kożusznik i wiceprezes Jadwiga Gębala z Bielska-Białej.

Spektakl „Pomoc domowa” Marc Camoletti adaptacji Bartosza Wierzbity w reżyserii Wojciecha Leśniaka rozpoczął się poczęstunkiem. Następnie panie zaproszone zostały na widowinę teatru wypełnioną po brzegi. Lekką, wspaniałą komedię przedstawili aktorzy: Ryszarda Bielicka-Celińska, Beata Deutschman, Małgorzata Saniak, Aleksander Blitek i Przemysław Kania.

Aktorzy przenieśli wszystkie zgromadzone panie do „świata” Nadii. Główną bohaterki, niezastąpionej pomocy domowej, która zatrudniona została u małżeństwa Olgi i Norberta. Szybko jednak okazało się, że w zakresie obowiązków Nadii nie wchodzi

tylko sprzątanie i opieka nad domem, ale także utrzymanie w sekrecie gorący romans małżonków, którzy to pilnie potrzebowali urozmaicenia i ucieczki od codziennej rutyny. Misja Nadii jest bardzo trudna zwłaszcza, że wszystko dzieje się w mieszkaniu spokojnego i zgodnego na pozór małżeństwa. Ale dla zaprawionej z bojach pomocy domowej nic nie jest niemożliwe. Dzięki swojej błyskotliwości, ciętymu dowcipowi i oczywiście pełnemu barkowi pracodawców pozwoliło na wspaniałe zakończenie. Gromkim śmiechem i gorącym oklaskom nie było końca.

Do Bielska-Białej wróciły panie we wspaniałych humorach, rozmowach na temat spektaklu dodawały uroku do świetnej zabawy.

Serdecznie dziękujemy organizatorom za wspaniałe zorganizowany wyjazd do Teatru Zagłębie w Sosnowcu.

Przewodnicząca KGW-ST Cecylia Puzoń

Taneczny Rok 2018 Akademii Mażorettek Gracja Stara Wieś

Jak każdy poprzedni tak i ten rok zaowocował dużym sukcesem medalowym mażorettek Akademii Gracja, w każdej kategorii wiekowej na Mistrzostwach Polski 2018.

AKADEMIĘ GRACJA reprezentowały zespoły: GRACJA JUNIOR, GRACJA SENIOR, BABY GRACJA. Zdobyliśmy 3 medale jak przystało: złoty, srebrny, brązowy.

Mini Formacja baton SENIOR wróciła z BRĄZOWYM medalem i tytułem II Wicemistrza Polski, Mini Formacja baton JUNIOR przywiozła SREBRNY medal i Tytuł I Wicemistrza Polski. Natomiast duo 2x baton w kategorii junior, otrzymało ZŁOTO a tym samym tytuł Mistrza Polski 2018. Nasze Baby Gracja również zdobyły miejsce na podium, było to miejsce 3.

Rok ten postawił również nowe wyzwania dla tancerek Akademii Gracja.

Zajęcia mażorettek zostały rozszerzone o zajęcia z dziedziny akrobatyki i klasyki. Zespół intensywnie ćwiczył i trenował, aby móc pochwalić się tak zaszczytnymi medalami z Mistrzostw Polski. Ale medale z Mistrzostw Polski to jeszcze nie wszystkie osiągnięcia Gracji, jest ich o wiele więcej. Chociażby uczestnictwo w Festiwalu konkursowym „Parada”- Czerwionka-Leszczyny o zasięgu krajowym, w którym Gracja zdobyła 1 złoty medal i 2 brązowe medale. Zespół uczestniczył również w I Festiwalu Mażoretkowym Małych Form Tanecznych, który odbył się w Kuźni Raciborskiej: 1 miejsce dla trio oraz wyróżnienie dla solówki.

Nie brakowało intensywnych warsztatów wyjazdowych w tym roku. Podczas których zespół nie tylko doskonalił techniki taneczne, ale również niesamowicie scalały się więzi tancerek z instruktorami. Podczas warsztatów przygotowywano choreografie taneczne, które doprowadziły Grację do miejsc medalowych, wcześniej przeze Mnie już wymienionych. Poprzez taniec i misterną pracę z pałeczką Akademia Gracja przenosiła publiczność do czasów nawet tak odległych jak Starożytny Rzym. Mam na myśli tutaj scenę pod tytułem GLADIATOR. Scena ta zaowocowała nominacją do Mistrzostw Europy PRAGA 2018.

Akademia Gracja uświetniała swoimi występami w tym roku wielokrotnie występy gminne. Rok 2018 rozpoczęła tradycyjnie swoim KONCERTEM NOWOROCZNYM AKADEMII MAŻORETEK GRACJA, który co roku odbywa się w OK BRZESZCZE.

Następnie gościnnie w Koncercie Noworocznym Orkiestry Dętej „Starowsianka”. Do tych imprez zaliczają się również nasze słynne Wilamowskie Śmiergusty, czyli MIĘDZYJARODOWE SPOTKANIA ZAPRZYJAŻNIONYCH PAŃSTW PARTNERSKICH GMINY WILAMOWIC, uroczystościach obchodów 100-lecia dla Niepodległej Polski, które odbyły się w Starej Wsi. W Europejskich Dniach Dziedzictwa, których obchody miały miejsce również w Starej Wsi.

Mażoretki Gracja wraz z innymi osobami, oraz zespołami swym występem włączyły się również do konkursu w którym wzięła udział i wygrała nasza gmina Wilamowice - NA NAJPIĘKNIEJSZE MIASTO PREMII LOTNYCH 75.TourdePologne. I jak co roku oczywiście Gminny rajd rowerowy pod patronatem Burmistrza Gminy Wilamowice.

Swoimi pięknymi choreografiami tanecznymi zespół zachwycił również podczas pięknych akcji charytatywnych, szkolnych i to nie tylko w naszej gminie.

Do takich należą: Dzień Radości SP Stara Wieś, Dzień Radości SP Pisarzowice, Wielki Piknik Kasztanowej Rodziny „Przed-szkole pod Kasztanami” i to już gmina Brzeszcze.

W tym roku zespół uświetnił swymi występami również Piknik Rodzinny w SP w Bielanych, a to już gmina Kęty. Publiczność zachwycił niezwykle techniką taneczną, kolorowymi strojami promując przy tym naszą Gminę Wilamowice.

Akademia Mażorettek Gracja miała zaszczyt promować również w roku 2018 powiat bielski.

W tym celu zespół wyjechał do Miasta Nadmorskiego USTKA. Ale wcześniej brał również udział w obchodach Dni Powiatu Bielskiego, które tego roku odbyły się w Porąbce.

Rok 2018 przyniósł Mażoretkom oraz ich instruktorom gościnne występy takie jak udział w jubileuszowym Festiwalu Orkiestr Dętych Mińsk Mazowiecki, o którym już Państwu pisałam w poprzednim numerze pisma. Gracja uczestniczyła również, jako jedna z gwiazd programu artystycznego w IX obchodach ŚWIĘTA CHLEBA, które odbywa się w Strzebińsku oddalonym od Wilamowic około 100 kilometrów, w gminie Koszęcin. Zaprezentowany program artystyczny Gracji, nie obył się bez bisów, o które prosiła przybyła publiczność. Gmina Koszęcin niezwykle ciepło nas przyjęła, co zaowocowało, również przepiękną sesją zdjęciową do kalendarza na rok 2019. Sesja odbyła się w tamtejszym kompleksie pałacowym, stanowiącym jedną z perełek zabytków śląskich będącym ówczesną siedzibą Zespołu Śląsk, do nabycia, którego serdecznie Państwa zachęcamy.

Tam też nawiązała się niezwykle sympatyczna współpraca, która zaowocowała wyjazdem tancerek na warsztaty do wspomnianego kompleksu pałacowego w Koszęcinie.

Akademia Mażorettek Gracja bardzo lubi sprawiać niespodzianki i stara się o wszystkich pamiętać. Organizowano więc i w tym roku szlogi dla absolwentek, występy dla jubilatów oraz jubileatki, a także uświetniano jubileusz firmowe.

Rok 2018 zmierza powoli do końca. Z niektórymi z Państwa, ponieważ jak co roku biletów nie starczyło dla wszystkich chętnych, szanowni czytelnicy spotkamy się na pewno na corocznym KONCERCIE NOWOROCZNYM AKADEMII GRACJA i postaramy się Państwa zachwycić i zaczerpować na Nowy ROK 2019.

Akademia Gracja wraz ze swymi Instruktorami Panią Teresą Nycz oraz Panią Marceliną Grzędowską życzy Państwu Spokojnych Świąt Bożego Narodzenia, oraz Szczęśliwego Nowego Roku 2019.

Artykuł opracowała dla Państwa
Dorota Wiewióra

TKKF „Żywioł” Wilamowice ma 60 lat!

„Życie polega na ruchu i ruch jest jego istotą.”

Artur Schopenhauer

Ognisko TKKF „Żywioł” Wilamowice zostało powołane do życia 14 lipca 1958 roku przez Jana Bilczewskiego, który został jego pierwszym prezesem. W tym samym roku Wojewódzki Zarząd Towarzystwa Krzewienia Kultury Fizycznej w Krakowie wyraził zgodę na powstanie ogniska i w ten sposób weszło ono w skład struktur wojewódzkich. Od tego momentu rozpoczęła się działalność programowa Towarzystwa, która na przestrzeni 60 lat istnienia wniosła trwały wkład w życie sportowo-rekreacyjne mieszkańców miasta. Kolejnymi prezesami organizacji byli Józef Smółkiewicz, Alojzy Jonkisz, Ignacy Kolasa, Romuald Nycz, Wiesław Merta, a od 2002 roku Marian Rozner. W ciągu tych lat Towarzystwo zorganizowało kilkaset imprez sportowych o charakterze masowym, festynów, rajdów i wycieczek dla lokalnej społeczności. To ogromny dorobek w zakresie działalności popularyzującej zdrowy styl życia, a przede wszystkim promującej zachowania prozdrowotne.

Po kilku latach od powstania, w 1963 roku ognisko liczyło 35 członków i zajmowało się organizacją turniejów piłki siatkowej, piłki nożnej kobiet i oldbojów, wycieczek i rajdów oraz innych imprez rekreacyjno-sportowych. Społecznicy i pasjonaci aktywności ruchowej we współpracy ze szkołami i organizacjami społecznymi organizowali przedsięwzięcia kulturalno-sportowe, promując czynny sposób spędzania wolnego czasu. Na początku lat dziewięćdziesiątych XX wieku zaczęli organizować wyścig kolarski o Puchar Burmistrza Wilamowic, a nieco później Rodzinne Rajdy Rowerowe Gminy Wilamowice. Z czasem działalność Towarzystwa wyszła poza granice miasta i objęła swym zasięgiem całą gminę.

W 2007 roku TKKF „Żywioł” weszło w skład struktur Śląskiego Towarzystwa Kultury Fizycznej w Katowicach będącego organizacją non-profit zajmującą się sportem amatorskim. W 2018 roku obchodziło jubileusz 60-lecia istnienia, który zbiegł się z 200-leciem nadania Wilamowicom praw miejskich i 70-leciem LKS „Wilamowiczanka”. W tym samym roku Towarzystwo liczyło 105 członków, w tym wiele par małżeńskich. Zarząd jubileuszowy tworzyli: Marian Rozner - prezes, Józef Sznajder - wiceprezes, Krzysztof Tomaszewski - sekretarz, Katarzyna Nowak - skarbnik oraz członkowie - Elżbieta Bębenek, Jan Balcarczyk, Leszek Drabek, Dorota Dusik i Krzysztof Kuczmierczyk. Komisja rewizyjna działała w składzie: Marek Zejma - przewodniczący, Beata Nycz - sekretarz i Seliga Dorota - członek.

Warto podkreślić, że Ognisko „Żywioł” Wilamowice powstało już rok po powołaniu do życia Towarzystwa Krzewienia Kultury Fizycznej w Polsce, którego historia sięga 1957 roku. Wtedy właśnie, na fali popaździernikowej odwilży, powołano organizację pod tą nazwą. Kierunki jej działania oparte były w głównej mierze o zasady preferowane przez przedwojenne Towarzystwo Gimnastyczne „Sokół”, którego działacze znaleźli się wśród założycieli TKKF-u. A stało się tak, ponieważ w trakcie Krajowej Rady Aktywu Sportowego w Warszawie, gdzie dyskutowano o konieczności powołania organizacji sportu masowego, spośród dwu wniosków: reaktywacji Towarzystwa Gimnastycznego „Sokół” i powołania Towarzystwa Krzewienia Kultury Fizycznej, postanowiono przychylić się do tego drugiego. Znacząca dla podkreślenia związku z tradycją stała się też data powołania Towarzystwa. Uchwała założycielska podjęta została bowiem w 166. rocznicę Majowej Konstytucji - 3 maja 1957 roku.

Obecnie Towarzystwo Krzewienia Kultury Fizycznej z siedzibą w Warszawie tworzy zrzeszeniową strukturę funkcyjną

jąca na terenie całej Rzeczypospolitej Polskiej. W województwach działają Wojewódzkie Związki TKKF, a także Regionalne, Międzypowiatowe, Okręgowe, Powiatowe i Miejskie TKKF-y. Obszarem działalności programowej Towarzystwa Krzewienia Kultury Fizycznej jest „sport dla wszystkich”. Towarzystwo dąży do popularyzowania i urzeczywistnienia nowoczesnych idei oraz form sportu dla wszystkich, w tym osób niepełnosprawnych oraz do podejmowania działań indywidualnych i grupowych w różnych środowiskach i grupach wiekowych.

Ognisko TKKF „Żywioł” Wilamowice z powodzeniem realizuje powyższe założenia. Przez wszystkie lata swojego istnienia propaguje wśród mieszkańców miasta i gminy aktywność fizyczną i kształtuje zamiłowanie do uprawiania

sportu amatorskiego oraz ćwiczeń rekreacyjnych. Wpływa w ten sposób na podnoszenie sprawności fizycznej i ochronę zdrowia. Organizuje różnorodne imprezy rekreacyjne, sportowe i wycieczki turystyczne dla dzieci, młodzieży i dorosłych. Do najbardziej popularnych należą odbywające się cyklicznie gminne rajdy i krosy rowerowe, turnieje strzeleckie, turnieje siatkówki i piłki nożnej, biegi przełajowe, wędrowniki górskie oraz inne imprezy plenerowe. Bierze też udział w corocznych Złotach Ognisk i Klubów TKKF w Katowicach i innych działaniach Śląskiego TKKF-u. Rokrocznie uczestniczy w turniejach Fundacji Krzyż Dziecka w Pisarzowicach oraz imprezach organizowanych na terenie miasta i gminy takich jak na przykład Wilamowskie Śmiergusty czy Gminne Dożynki. Angażuje się także w życie społeczno-kulturalne środowiska oraz współpracuje z lokalnymi instytucjami i organizacjami społecznymi, na przykład ze Stowarzyszeniem na Rzecz Zachowania Dziedzictwa Kulturowego Miasta Wilamowice.

Działacze dokładają wszelkich starań, aby organizowane przez nich imprezy sportowo-rekreacyjne i turystyczne były interesujące i dawały uczestnikom nie tylko możliwość rozwijania aktywności fizycznej, ale także posiadały walory poznawcze i edukacyjne. Dlatego ważne miejsce w programie działalności Towarzystwa zajmują wycieczki, których celem jest zwiedzanie atrakcyjnych miejsc zarówno w Polsce, jak i w Europie. I tak jego członkowie i sympatycy poznali między innymi Liechtenstein, Szwajcarię i Alzację, Hiszpanię, Prowansję i Łazurowe Wybrzeże czy Morawy, Karkonosze, Góry Opawskie, Wrocław, Trójmiasto i inne ciekawe miejsca, także w najbliższej okolicy.

Działalność TKKF-u nie byłaby możliwa bez współpracy z wieloma instytucjami i osobami służącymi różnego rodzaju pomocą i wsparciem finansowym. Towarzystwo zawsze może liczyć na życzliwość mecenasów sportu i kultury takich jak Powiat Bielski, Urząd Gminy Wilamowice, Miejsko-Gminny Ośrodek Kultury, Wojewódzki Śląski TKKF, Bank Spółdzielczy Wilamowice, GS „Kupiec” Wilamowice i firmy Leszek Drabek „Atbut” oraz Małgorzata i Kazimierz Foks „Elmar”. Pomocą w realizacji przedsięwzięć równie chętnie służą radny powiatowy Jerzy Kubik i działacz sportowy Piotr Karkoszka. Trzeba w tym miejscu podkreślić, że współpraca między organizacjami i instytucjami działającymi na terenie Wilamowice układa się bardzo dobrze, a jej efekty są widoczne. Duża liczba dzieci i młodzieży oraz osób dorosłych uczestniczących we wszelkiego rodzaju imprezach i słowa uznania z ich strony są najlepszą wizytówką Ogniska „Żywioł”. Działalność społeczna, szczególnie jeżeli jest dostosowana do potrzeb lokalnego środowiska, może przynosić satysfakcję. I oby przynosiła ją jak najdłużej!

Beata Nycz

Refleksje na stulecie Niepodległej

Uroczystości stulecia niepodległości w Hecznarowicach

Długo czekaliśmy na ten moment. Przygotowywaliśmy się do niego w całej Polsce i poza jej granicami poprzez trwające cały rok imprezy o tematyce historycznej i patriotycznej. Święto Niepodległości obchodzono przede wszystkim z wykorzystaniem form wojskowych i kościelnych - defilad i mszy. Odbływały się apele poległych, przemarsze, parady historyczne, odsłanianie pomników i tablice pamięci.

Nigdy nie przemawiały do mnie masowe obchody, ani narodowe, ani religijne. Może to pozostało po czasach „obowiązkowych” pochodów i akademii. Ale stulecie niepodległości można świętować inaczej. Na przykład w swojej małej Ojczyźnie, we wspólnocie lokalnej, parafialnej. Taki też charakter miały obchody w Hecznarowicach zorganizowane przez księdza proboszcza i Ochotniczą Straż Pożarną. Uroczystości rozpoczęły się na cmentarzu, gdzie oddaliśmy hołd bohaterom narodowym, a przede wszystkim hecznarowianom, którzy polegli w latach 1914-1920 i którzy oddali życie w obozach i na frontach II wojny światowej. Następnie odbyła się uroczysta Msza Święta w intencji Ojczyzny.

Uroczystości rocznicowe na cmentarzu w Hecznarowicach

Delegacja MDP składająca wiązanki pod tablicami pamięci

11 listopada to także, a może przede wszystkim święto radości i dumy z odrodzonego państwa. Można je wyrażać w różny sposób, choćby poprzez podtrzymywanie tradycji wspólnego śpiewania znanych i lubianych pieśni patriotycznych i wojskowych. Towarzyszyły one Polakom przez wszystkie lata zaborów, czasy walk o niepodległość i w chwilach radości z odzyskanej wolności. Taką możliwość dał koncert Młodzieżowej Orkiestry Dętej pod batutą Jakuba Imielskiego.

Młodzieżowa Orkiestra Dęta pod batutą Jakuba Imielskiego

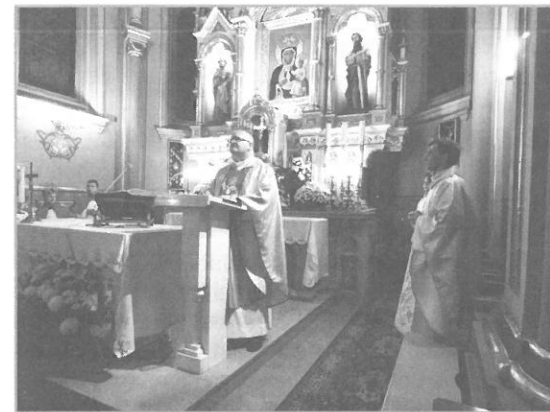
Koncert Młodzieżowej Orkiestry Dętej w kościele parafialnym

Uroczystości rozpoczął „Mazurek Dąbrowskiego” autorstwa Józefa Wybickiego, pierwotnie noszący tytuł „Pieśń Legionów Polskich we Włoszech”. Powstał on w 1797 roku i był potężnym przełomem w myśleniu o Ojczyźnie. W 1927 roku został oficjalnie uznany za hymn narodowy. Wykonana podczas koncertu „Rota” Marii Konopnickiej i Feliksa Nowowiejskiego po raz pierwszy została odśpiewana 15 lipca 1910 roku w czasie uroczystości odsłonięcia pomnika Grunwaldzkiego w Krakowie. Połączonymi chórami z całej Polski dyrygował wówczas sam kompozytor. Popularne pieśni legionowe „Pierwsza Kadrowa” i „Piechota” przypominały okres I wojny światowej. W wiązance pieśni żołnierskich słuchacze rozpoznawali znane melodie, nie więc dziwnego, że wiele osób nie mogło powstrzymać się od śpiewania.

Koncert jak klamra kompozycyjna zamknęła ulubioną pieśń Marszałka Józefa Piłsudskiego, czyli „Marsz Pierwszej Brygady”. Być może nie wszyscy wiedzą, że kiedy w latach dwudziestych trwała dyskusja, którą z pieśni patriotycznych uznać za hymn państwowy, do tego miana pretendował także ten utwór. Pojawiły się nawet propozycje, aby połączyć „Mazurek Dąbrowskiego” z „Marszem Pierwszej Brygady”. Ciekawostką może być także fakt, że tekst pieśni powstał do melodii Marsza Orkiestry Kieleckiej Straży Ogniowej, która w 1914 roku wstąpiła w szeregi żołnierzy Piłsudskiego. W 2007 roku została ona uznana przez Ministra Obrony Narodowej za pieśń reprezentacyjną Wojska Polskiego.

Jednak jedną z najbardziej pożytecznych rzeczy, jaką można zrobić z okazji setnej rocznicy odzyskania niepodległości, jest zastanowienie się, co jako Polacy zrobiliśmy w czasie minionych lat. Można to zrobić, wspominając kogoś, kto nas wspierał na drodze do wolności i wskazywał, jak ją zagospodarować. Postacią, która jak mało kto wpisuje się w stulecie Niepodległej, jest św. Jan Paweł II. To on uczył nas otwarcia i patriotyzmu, umiłowania dużej i małej Ojczyzny. On - Europejczyk, „światowiec”, a zarazem Polak z krwi i kości. Podczas pielgrzymek do Polski Ojciec Święty w swoich homiliach zawarł głęboką naukę na temat miłości Ojczyzny i wolności narodu. Dlatego warto przypomnieć jego wskazania, które są ciągle aktualne i powinny być ważne dla każdego Polaka. Zrobił to ksiądz proboszcz Aleksander Smarduch w pięknych słowach homilii wygłoszonej podczas rocznicowych uroczystości w Hecznarowicach.

Zatrzymajmy się nad nimi jeszcze przez chwilę.

Msza w intencji Ojczyzny

Uroczystości stulecia niepodległości w kościele św. Urbana

Bogu dziękujcie, ducha nie gaście!

„Do kraju tego, gdzie kruszynę chleba
Podnoszą z ziemi przez uszanowanie
Dla darów Nieba...”

Tęskno mi, Panie...

[...]

„Do kraju tego, gdzie pierwsze ukłony
Są - jak odwieczne Chrystusa wyznanie:
„Bądź pochwalony!”

Tęskno mi, Panie...”

/C.K. Norwid/

Dzisiejsza niedziela jest dla nas Polaków wyjątkowa. Dziś dziękujemy Bogu za setną rocznicę odzyskania przez naszą Ojczyznę niepodległości. Dokładnie sto lat temu, 11 listopada 1918 roku podpisano pokój kończący I wojnę światową i Polska po stu dwudziestu trzech latach niewoli odzyskała wolność. Spełniły się marzenia wielu pokoleń Polaków. W katedrach i kościołach zabrzmiała pieśń:

„Boże, coś Polskę przez tak liczne wieki
Otaczał blaskiem potęgi i chwały,

[...]

Ty, któryś potem tknięty jej upadkiem
Wspierał walczących za najświętszą sprawę,
[...]

Powstała z grobu na Twe władne słowo
Polska, wolności narodów chorąży,
Pierchnęły strażę, a ponad jej głową
znowu swobodnie Orzeł Biały krąży!”

W oknach wywieszano biało-czerwone flagi i obrazy Matki Bożej Częstochowskiej - Królowej Polski. Polska znowu stała się wolna, a nasi ojcowie mieli świadomość, że trzeba za to dziękować Bogu, bo wolność jest wielkim darem Bożym.

Od tamtej pory mijały kolejne lata. Przyszły czasy niemieckiej okupacji, a potem komunistycznego zniewolenia. Ludzie ginęli za wolność Ojczyzny, której na imię Polska. Major Henryk Sucharski - obrońca Westerplatte, umierając na obczyźnie, mówił: „Oby mnie tylko pochowano w kraju, choćby na najuboższym wiejskim cmentarzu, ale w Polsce...”

Prymas Stefan Wyszyński w przeddzień swojego aresztowania, jakby przeczuwając co go czeka, powiedział: „Gdy będę w więzieniu, a powiedzą wam, że Prymas zdradził... nie wiercie. Gdy będą mówili, że Prymas działa przeciw narodowi i własnej Ojczyźnie, nie wiercie... Kocham Ojczyznę więcej niż własne serce i wszystko, co czynię dla Kościoła, czynię dla Niej. Prymas nigdy nie zdradził i nie zdradzi, choćby miał za to zapłacić życiem i własną krwią”.

Aż stanął na polskiej ziemi największy jej syn - papież Jan Paweł II. 3 czerwca 1991 roku, gdy w polskim parlamencie głosowano nad tym, by móc zabijać nienarodzone polskie dzieci, biorąc je w obronę, podniesionym głosem mówił: „Może dlatego mówię tak jak mówię, ponieważ to jest moja Matka ta ziemia. To jest moja Matka ta Ojczyzna! To są moi bracia i moje siostry [...]. Zrozumcie, że te sprawy nie mogą mnie nie boleć! Łatwo jest zniszczyć Ojczyznę, trudniej odbudować”.

Ci ludzie ukochali Polskę. „Ojczyzno moja - napisała w swoim Dzienniczku św. Siostra Faustyna - ile Ty mnie kosztujesz. Nie ma dnia, w którym bym się nie modliła za Ciebie”. To właśnie ona usłyszała od Pana Jezusa obietnicę: „Polskę szczególnie umiłowalem, a jeśli posłuszna będzie mojej woli, wywyższę ją w potęgę i świętości. Z Niej wyjdzie iskra, która przygotuje świat na ostateczne przyjście Moje”.

Jaką świętością dla tych ludzi była Ojczyzna! Może dlatego, że tak wiele dla Niej cierpieł. A jeśli człowiek dla czegoś cierpi, to bardziej to kocha. W więzieniu na Pawiaku, w czasie II wojny światowej, jeden z więźniów własną krwią na murze celi więziennej napisał: „Łatwo jest mówić o Polsce, trudniej dla Niej pracować. Jeszcze trudniej umrzeć, a najtrudniej cierpieć”.

Chyba o tym cierpieniu myślał Jan Paweł II, kiedy podczas jednego ze spotkań z polską młodzieżą powiedział: „Może czasem zazdrościmy Francuzom, Niemcom czy Amerykanom, że tak łatwo są wolni, podczas gdy nasza polska wolność tak dużo kosztuje. Ale to, co kosztuje, stanowi wartość. Nie pragniemy takiej Polski, która by nas nic nie kosztowała”.

Niezwykłe są dzieje naszej Ojczyzny, która dzisiaj świętuje sto lat odzyskania niepodległości. Niezwykłe są dzieje naszej Ojczyzny, która zrodziła tylu wspaniałych Polaków, którzy dla niej cierpieli, dla niej sumiennie pracowali i przez to tak bardzo ją pokochali.

Każdemu pokoleniu Bóg posyła proroka. Na nasze czasy - dla naszego pokolenia jest nim Święty Jan Paweł II Wielki. Posłany do świata... posłany do Kościoła... posłany do Polaków... posłany do każdego z nas...

Jako prorok Jan Paweł II należał całkowicie do Boga, poruszał serca, prowokował, wskazywał drogę - pewną choć niełatwą, napominał, wzywał do nawrócenia, wlewał nadzieję i ufność, był znakiem sprzeciwu...

Można powiedzieć, że Jan Paweł II przygotował nas przez 40 lat do dzisiejszego dnia, do świętowania 100-lecia niepodległości! Liczba 40 ma w historii zbawienia wyjątkowe znaczenie:

40 dni trwało oczyszczenie znieprawionego przez grzechy świata przez wody potopu, by po ich upływie Bóg zawarł z Noem przymierze pokoju.

40 lat trwała wędrówka ludu izraelskiego przez piaszki pustyni, by nowy naród oczyszczony, zahartowany w trudach i sprzymierzony z Bogiem Jahwe mógł wejść do Ziemi Obiecanej.

40 dni przebywał na pustyni Pan Jezus, przygotowując się do głoszenia Dobrej Nowiny i misji naszego zbawienia.

40 dni objawiał się Zmartwychwstały Pan, by utwierdzać wiarę apostołów i przygotować ich do przyjęcia Ducha Poczyciela.

40 lat mija w tym roku od wyboru Jana Pawła II na następcę św. Piotra i można ten czas odczytać jako nasze przygotowanie do dzisiejszego świętowania 100-lecia odzyskania niepodległości.

Jakże cennie oddają tę prawdę słowa piosenki braci Golców zatytułowanej „*Leć muzyczko*”:

*Z gniazda, co przetrwało próby czas
W którym ran jest tyle, ilu nas
Wzbił się w niebo naszym białym orzeł
Urzeczony blaskiem gwiazd*

*Tak jak strumień co wypływa z gór
Niosąc wodę dla spragnionych pól
Swoim słowem nas do Miasta wiedzie
Gdzie anielski śpiewa chór*

*Leć muzyczko do Niebiańskiej Krainy
Powiedz Bogu, że Go za to wielbimy*

*On Ducha w podarte żagle tchnął
W dniach niedoli pod opiekę wziął
Swą Ojczyznę jak lupinę kruchą
Na szerokie wody pchnął*

*Dostrzegając w nas wolności głód
Mocą Boga Ojca sprawił cud
Suchą nogą przez Czerwone Morze
Przeprowadził Polski lud*

Leć muzyczko...

*Tuląc w swych ramionach życia dar
Mową roztaczając Prawdy czar
Doł się poznać jako swarny bacz
Strzegąc stada pośród hal*

Leć muzyczko...

*Dni znikają tak jak biały dym
Co przed laty uniósł się nad Rzym
Chociaż rzeka czasu rwie do przodu
On jest z nami a my z nim*

Leć muzyczko...

Aby przekonać się, jak Jan Paweł II przygotowywał nas na ten dzień, spróbujmy przez chwilę wsłuchać się w słowa, które nasz Papież wypowiedział, pielgrzymując ośmiokrotnie do naszej Ojczyzny.

I Pielgrzymka. Budzenie

W 1979 roku Jan Paweł II przybył, aby przebudzić ludzkie sumienia i ożywić serce narodu. Wołał jak prorok na pustyni: „Proszę was, abyście całe to duchowe dziedzictwo raz jeszcze przyjęli z wiarą, nadzieją i miłością!”. Wypowiadał znamienne słowa: „Musicie być mocni mocą wiary! Musicie być wierni! Proszę was, abyście nie podcinali sami tych korzeni, z których wyrastamy”. A słowa kończące homilię na placu Zwycięstwa w Warszawie - „Niech zstąpi Duch Twój! I odnowi oblicze ziemi. Tej Ziemi!” - sprawiły, że ten moment stał się, jak to później określono, „Bierzmowaniem Narodu - Bierzmowaniem Dziejów!”.

- To przesłanie jest ciągle aktualne - ciągle ja i ty, wszyscy Polacy, potrzebujemy otwarcia serc na Ducha Świętego, który umocni naszą wiarę, ożywi nadzieję i rozpali miłość.

II Pielgrzymka. Umocnienie

W 1983 roku, w ponurym czasie stanu wojennego Jan Paweł II przybył, aby osuszyć łzy Polaków i pokazać, po której stronie jest prawda i moralna siła. Z całą mocą za św. Pawłem wołał: „Nie daj się zwyciężyć złu, ale zło dobrem zwyciężaj”. Na Jasnej Górze mówił doniosło o wolności Polaków: „Tutaj zawsze byliśmy wolni. [...] Tutaj też nauczyliśmy się tej podstawowej prawdy o wolności narodu: naród ginie, gdy znieprawia swojego ducha, naród rośnie, gdy duch jego coraz bardziej się oczyszcza, i tego żadne siły zewnętrzne nie zdołają zniszczyć”.

- Czyż to wezwanie do troski o moc ducha, wiara, że zwyciężamy mocą prawdy, wolności i sprawiedliwości, nie są ciągle ważne w życiu każdego Polaka, ważne dla każdego z nas?

III Pielgrzymka. Pokarm na drogę

W 1987 roku Jan Paweł II przybył, aby skupić nas na tym, „który do końca nas umiłowal” - na Jezusie Chrystusie obecnym wśród nas w tajemnicy Eucharystii. Przypominał jeszcze raz, skąd mamy czerpać moc w trudzie pielgrzymowania i zmagania się z przeciwnościami życia. Jak zatroskany Pasterz zadbał o to, byśmy głodni nie ustali w drodze.

- To prawda ciągle ważna w życiu każdego z nas: troszczyć się o ten pokarm, który daje życie wieczne, bo tylko wtedy będziemy mieli Bożą moc, aby pięknie przeżywać naszą doczesność i służyć na co dzień naszej Ojczyźnie - Polsce!

IV Pielgrzymka. Kierunek i fundament

„Bogu dziękujecie! Ducha nie gaście!” to hasło papieskiego pielgrzymowania w 1991 roku. Pierwsza po odzyskaniu wolności pielgrzymka Jana Pawła II wzywała do dziękczynienia Bogu za dar wolności, ale i od razu była wezwaniem, by budować życie osobiste i wspólnotowe na fundamencie Bożych Przykazań, by iść szlakiem Dekalogu. Jan Paweł II mówił do naszych serc:

„Oto Dekalog: dziesięć słów. Od tych dziesięciu prostych słów zależy przyszłość człowieka i społeczeństw. Przyszłość narodu, państwa, Europy i świata”.

- Prawda ciągle istotna dla naszego życia i zbawienia: przyjąć Dekalog w całości, zachowywać go a nie zmieniać, na nim budować szczęście swoje i innych, wspólny dom - Polskę.

V Pielgrzymka. Kompas /busola życia/

Jednodniowa pielgrzymka Jana Pawła II w 1995 roku była wręczeniem nam Polakom do ręki kompasu, busoli, byśmy w naszej wędrówce trzymali się właściwego kierunku. Nasz Prorok wezwał nas, byśmy byli „ludźmi sumienia”. Tłumaczył, że Polska woła dzisiaj nade wszystko o ludzi sumienia! Być człowiekiem sumienia, to znaczy przede wszystkim w każdej sytuacji swojego sumienia słuchać i jego głosu w sobie nie zagłuszać, choć jest on nieraz trudny i wymagający; to znaczy angażować się w dobro i pomażać je w sobie i wokół siebie, a także nie godzić się nigdy na zło. Być człowiekiem sumienia, to znaczy wymagać od siebie, podnosić się z własnych upadków, ciągle na nowo się nawracać. Być człowiekiem sumienia, to znaczy angażować się w budowanie królestwa Bożego: królestwa prawdy i życia, sprawiedliwości, miłości i pokoju, w naszych rodzinach, w społecznościach, w których żyjemy, i w całej Ojczyźnie.

- Jakże to ważne dla mnie i dla ciebie, byśmy ciągle starali się być „ludźmi sumienia” bo Polska woła dzisiaj o „ludzi sumienia”.

VI Pielgrzymka. Jasny cel: krzyż Chrystusa

Pielgrzymkę z 1997 roku nazwano „Pielgrzymką radości”. Papież u stóp Wielkiej Krokwi celebrował Mszę Świętą, na zakończenie której burmistrz Zakopanego Adam Bachleda Curuś, dziękował Ojcu Świętemu, że wyzwolił Polaków „z czerwonej niewoli, a teraz uczy, jak dom ojczysty, polski, wysprzątać z tego, co hańbi, rujnuje, zniewala, gubi. [...] Przepraszamy za zwątpienie, niedochowanie wierności, nieodpowiedzialne korzystanie z daru wolności. Przyrzekamy, jak ten krzyż na Giewoncie, mocno trwać w wierze i tradycji chlubnej przodków naszych, a Słubów Jasnogórskich Narodu Polskiego dochować”. Papież ze wzruszeniem przyjął słowa burmistrza. Nawiązując do krzyża

na Giewoncie, mówił: „Ten krzyż patrzy na całą Polskę, od Tatr aż do Bałtyku. Ten krzyż mówi całej Polsce - sursum corda - w górę serca! Trzeba, ażeby cała Polska od Bałtyku aż po Tatry, patrząc w stronę krzyża na Giewoncie, słyszała i powtarzała: sursum corda - w górę serca!”.

- Mieć przed oczami wyraźny cel: krzyż Chrystusa, czyż to nie czyni z naszego życia pielgrzymki a nie błąkania się po bezdrożach tej Ziemi? Taką perspektywę mieli przed oczami nasi ojcowie i stąd czerpali moc do walki o wolną Ojczyznę.

VII Pielgrzymka. Czerpanie ze źródeł

„Bóg jest Miłością” to myśl przewodnia pielgrzymki w 1999 r. Nasz Święty Prorok, jak wspaniały Przewodnik prowadzący przez pustynię Bożą Karawanę, doprowadził nas do oaz, gdzie mamy zaczerpnąć ze źródeł „wody żywej” - do Ośmiu Błogosławieństw. Żyjemy miłością samego Boga, gdy coraz bardziej stajemy się ubodzy duchem, cisi, łaknący sprawiedliwości, miłośni, czyścicieli serca, szerzący pokój i sprawiedliwość.

- Nauka to ciągle ważna i aktualna, by każdy Polak i każda Polka byli „ludźmi błogosławieństw”.

VIII Pielgrzymka. Pielgrzym Ewangelii

Rok 2002. Wielu oczekiwało, iż pielgrzymka ta będzie sentymentalną podróżą Jana Pawła II do bliskich mu miejsc. Tymczasem Ojciec Święty podczas tej wizyty w Polsce wygłosił jedno z najważniejszych orędzi swego pontyfikatu: „Bóg jest miłosierny i my winniśmy być świadkami miłosierdzia, będąc jedni dla drugich miłośni”. Nasz Święty Papież nakreślił sylwetkę Pielgrzyma Ewangelii, nazywając go Apostołem Miłosierdzia, który jest miłosierny w każdym kawałku swego życia przez modlitwę, słowa i uczynki.

Wtedy też Jan Paweł II, jak wielcy prorocy, oddał całą swą misję Bogu przez Maryję: „Tobie oddaję wszystkie owoce mego życia i posługi: Tobie zawierzam losy Kościoła; Tobie polecam mój naród; Tobie ufam i Tobie raz jeszcze wyznaję: Totus Tuus, Maria! Totus Tuus. Amen”.

- Być Apostołem Miłosierdzia, mieć „wyobrażnię miłosierdzia” - jakże to aktualne zadanie. Modlić się codziennie za Polskę, o błogosławieństwo dla Niej, mądrość i wzajemną mi-

łość dla Jej dzieci, jakież to znak umiłowania Ojczyzny.

Oto ten, który nas do dzisiejszego świętowania przygotowywał! Najpierw budził z letargu i umacniał w powstaniu, dawał pokarm na drogę, wskazywał kierunek wędrówki i fundament budowania. Wręczał kompas, by się nie błąkać i nie zagubić pośród codziennych przeciwności i pułapek. Odsłaniał cel, do którego dążymy - Jezusa Chrystusa, Pana naszych serc, doprowadzał do Źródeł Błogosławieństw i zachęcał do podjęcia misji Apostoła Miłosierdzia w codziennym życiu.

Dziś szczerze podziękujemy Panu Bogu za dar wolnej Polski, bo to jest naprawdę wielki skarb. Podziękujemy też za dar wyjątkowego Proroka naszych czasów i naszej Ojczyzny - Świętego Jana Pawła II Wielkiego. Niech Pan Bóg, który tę wolność sto lat temu pozwolił nam odzyskać, usłysz naszą wielką prośbę:

*„Przed Twe ołtarze zanosim błaganie:
Ojczyznę wolną pobłogosław, Panie...”*

*/ks. Aleksander Smarduch,
Hecznarowice, 11 listopada 2018/*

Zastanówmy się i odpowiedzmy sobie szczerze na pytanie, dla ilu z nas niepodległa od stu lat Polska jest darem? I czy go doceniamy!

Przemarsz z cmentarza do kościoła parafialnego w Hecznarowicach

PS. Dziękujemy wszystkim, którzy wzięli udział w naszych uroczystościach.

Beata Nycz

Wykaz jednostek odpowiedzialnych za zimowe utrzymywanie dróg i ulic

Urząd Gminy w Wilamowicach poniżej podaje wykaz jednostek odpowiedzialnych za zimowe utrzymywanie dróg i ulic na terenie Miasta i Gminy Wilamowice w sezonie zimowym 2018/2019 r.

Miejscowość	Nazwa jednostki	Zakres zimowego utrzymania	Telefon
1. Wilamowice	Kółko Rolnicze, Wilamowice, ul. Spółdzielcza	Całość dróg gminnych, wewnętrznych i powiatowych wewnętrznych w granicy miasta	k. 663-728-001 (33) 845-73-51
2. Pisarzowice	P.H.U. „ALGA” S.C. Bestwina, ul. Kościelna	Całość dróg gminnych i wewnętrznych	k. 505-167-979 k. 696-403-343 (32) 215-71-33
3. Stara Wieś	„REZBUD” Bestwina, ul. Plebańska	Całość dróg gminnych i wewnętrznych	k. 693-560-478 (32) 215-74-74
4. Hecznarowice	F.H.U.P. PAMAX Paweł Kacoryk Hecznarowice, ul. Krakowska	Całość dróg gminnych i wewnętrznych	k. 696-356-955 k. 784-459-315
5. Zasole Bielańskie	Kółko Rolnicze, Zasole Bielańskie ul. Rolnicza	Całość dróg gminnych i wewnętrznych	k. 606-655-049 (33) 845-73-52
6. Dankowice	„REZBUD” Bestwina, ul. Plebańska	Całość dróg gminnych i wewnętrznych	k. 693-560-478 (32) 215-74-74
7. Gmina	„REZBUD” Bestwina, ul. Plebańska	Drogi powiatowe zamiejskie i powiatowe przelotowe w granicy miasta Wilamowice w zarządzie - ZDP Bielsko - Biała, ul. Regera 81	ZDP B.B w godz. od 7:00 do 15:00 (33) 818-40-33; (33) 818-30-66; (33) 817-40-63; (33) 817-83-98; (33) 818-34-74 (fax) w godz. od 15:00 do 22:00 - dyżurny akcji zimowej 500-159-100 „REZBUD” k. 693-560-478

Skargi i wnioski dotyczące akcji zimowej należy kierować bezpośrednio do w/w jednostek lub do Urzędu Gminy Wilamowice - Nr tel. (33) 812-94-58 lub (33) 812-94-57.

Na szlaku Dolnośląskich Sanktuariów Maryjnych

*„dziękuję Ci Panie że stworzyłeś świat piękny i różny
a jeśli jest to Twoje uwodzenie jestem uwiedzony na zawsze
i bez wybaczenia”*

Zbigniew Herbert, Modlitwa Pana Cogito podróżnika

Podróż ma w tradycji bogatą symbolikę. Może oznaczać drogę życia, ryzykowne przedsięwzięcie, dążenie do celu, przygodę, potrzebę nowych doświadczeń, odkrycie, poszukiwanie duchowych celów. Dla wędrowca jest także nauką. Często, tak jak bohaterowi wiersza Herberta, towarzyszy jej zachwyt dla piękna i różnorodności świata. Wędrowka to nie tylko zwiedzanie i odkrywanie nowych miejsc. Może ona też oznaczać podróż w głąb siebie, próbę lepszego poznania i zrozumienia siebie.

Szczególnym rodzajem podróży jest pielgrzymka zmierzająca do miejsc świętych, na przykład do Jerozolimy, Rzymu czy na Jasną Górę. Pielgrzym udaje się do nich, aby doświadczyć Boga, spotkać się z Nim, co często zakłada skrucę i potrzebę przemyślenia życia oraz jego zmianę. Pielgrzymki są charakterystyczne dla każdej religii i w ogóle dla religijności człowieka. To nie tylko odwiedzenie miejsc, które zostały ogłoszone lub są znane jako święte. Można pielgrzymować wszędzie tam, gdzie człowiek chce spotkać Boga albo znaleźć Go w drugim człowieku.

W naszym narodowym i religijnym charakterze od dawna leży pielgrzymowanie do Częstochowy, Ostrej Bramy i do innych sanktuariów maryjnych. Takie miejsca rozsiane są po całej Polsce, znaleźć je można także na Dolnym Śląsku. Właśnie tam w dniach 8-10 października udała się grupa pielgrzymów z Hecznarowic i Brennej pod duchową opieką księdza Romana Sali i księdza Aleksandra Smarducha.

Pierwszym przystankiem na trasie wędrowki szlakiem dolnośląskich sanktuariów maryjnych był Henryków słynący ze średniowiecznego opactwa cystersów i związanej z nim „Księżki Henrykowskiej”. Centralnym obiektem w opactwie jest kościół Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny i św. Jana Chrzciciela. Przed świątynią stoi efektowna kolumna Świętej Trójcy z XVII wieku. W barokowym wnętrzu bazyliki, obok słynnych stalli henrykowskich i obrazów Michała Willmanna, znajduje się figura Matki Bożej z Dzieciątkiem, zwana też Matką Bożą Królową Świata, której kult istniał tu już w XIV wieku. W 1952 roku, decyzją wikariusza archidiecezji wrocławskiej księdza Kazimierza Lagosza, opat szczyrzycki ojciec Benedykt ukoronował ją koronami biskupimi. Obecnie nazywana jest ona **Matką Języka Polskiego** ze względu na to, że we wspomnianej „Księżce Henrykowskiej” znajduje się pierwsze zdanie zapisane w języku polskim. Niepozorna figurka w wotywnej sukience, umieszczona w bocznym ołtarzu klasztornej kościoła zrobiła na wszystkich wielkie wrażenie.

Matka Języka Polskiego

W pięknym, gruntownie zrewitalizowanym klasztorze z XVII wieku mieści się obecnie filia Wyższego Seminarium Duchownego we Wrocławiu i Katolickie Liceum Ogólnokształcące. Przy klasztorze znajduje się ogród opacki, w którego centrum stoi dawny pawilon letni opatów służący obecnie jako letnia kawiarnia, gdzie można było pokosztować piwa henrykowskiego produkowanego przez cystersów ze Szczyrzyca. Serdeczne przyjęcie i podziw dla dokonanych cystersów sprawiły, że opuszczaliśmy to historyczne i nadal tętniące życiem miejsce pełni wrażen estetycznych i duchowych.

Kolejnym dolnośląskim ośrodkiem kultu maryjnego jest pocysterski kościół w Bardzie Śląskim. Obiekt znajduje się na Szlaku Sakralnej Sztuki Barokowej im. Michała Willmanna. Kult Matki Bożej w Bardzie Śląskim datuje się od XIII wieku, kiedy miejsce to stało się celem pielgrzymek z Polski, Moraw, Czech i Niemiec. Rzeźbiony wizerunek **Dolnośląskiej Strażniczki Wiary**, zwanej też Królową Rodzin, znajduje się w bazylice Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny. Figura Matki Bożej Bardzkiej to najstarsza drewniana rzeźba romańska zachowana na Dolnym Śląsku. Ostatnie badania wskazują, że figurka powstała w drugiej połowie XI wieku, co może świadczyć, że jest to najstarsze przedstawienie maryjne w Polsce. Matka Boża w tym wizerunku, trzymająca Boże Dzieciątko na kolanach, jest nazywana także „Madonną uśmiechniętą”. Arcybiskup Bolesław Kominek w 1966 roku koronował figurę koronami papieskimi. Szkoda że otoczenie bazyliki jest zaniedbane i nie wskazuje na to, że kryje ona prawdziwy skarb.

Matka Boska Dolnośląska Strażniczka Wiary

Z Barda blisko już do Dolnośląskiej Jerozolimy, czyli sanktuarium Matki Bożej **Wambierzyckiej Królowej Rodzin**, które było następnym celem naszej podróży. Bazylika Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny stoi na wzgórzu, gdzie w XII wieku w niszy wysokiego drzewa umieszczono figurkę Matki Boskiej. Do świątyni prowadzą monumentalne, kamienne schody o trzech ciągach. Wszystkich stopni jest 56, z czego 33 w środkowym ciągu symbolizuje lata życia Jezusa na Ziemi. Kolejnych 15 stopni nad pierwszym tarasem oznacza lata życia Maryi przed jej Boskim Macierzyństwem. Imponująco wielka fasada utrzymana jest w stylu późnego renesansu. Podzielona na trzy części, w połowie rozdzielona jest niewielką galerią na dwie kondygnacje, co nadaje kościołowi charakter pałacowy. Wrażenie to potęguje górny ciąg balustrady, który dekorują kamienne posągi apostołów. Fasadę wieńczą trzy płaskie szczyty. Pośrodku półkolistej wnęki znajduje się duża drewniana rzeźba Matki Boskiej Wambierzyckiej z połowy XVIII wieku, a nad nią widnieje emblemat z herbem papieża Piusa XI, który w 1936 roku nadał kościołowi w tytuł bazyliki mniejszej.

Matka Boska Wambierzycka Królowa Rodzin

Wnętrze świątyni utrzymane w duchu baroku zdobią malowidła, obrazy i rzeźby, spośród których na szczególną uwagę zasługują dzieła Karola Sebastiana Flackera. Uwagę przyciągają ambona, będąca rzeźbiarską kompozycją wyrażającą słowa maryjnego hymnu Magnificat, i ołtarz główny mieszczący cudowną figurkę Matki Boskiej. Wykonana jest ona z lipowego drewna w stylu gotyckim i polichromowana. Przedstawia ona Matkę Bożą z nagim Jezusem na ręku. Dzieciątko w prawej ręce trzyma ptaszka, a lewą sięga po owoc, umieszczony w lewej dłoni Matki. Głowy Maryi i Jezusa ozdobione są koronami. Podobnie jak inne tego typu wizerunki, wambierzycka figurka ubierana jest w wotynną sukienkę. Sukienek jest kilka w różnych kolorach, zależnie od święta lub okresu roku liturgicznego. W 1980 roku miało miejsce najdonioślejsze wydarzenie w osiemsetletniej historii sanktuarium wambierzyckiego. Figurka Matki Bożej ukoronowana została przez kardynała Stefana Wyszyńskiego koronami papieskimi na Wambierzycką Królową Rodzin.

Msza Święta w tak niezwykłym miejscu sprawowana przez naszych kapłanów i skierowana do nas słowa katechezy księdza Aleksandra pozwoliły na głęboko osobiste i indywidualne przeżycie spotkania z Maryją. Dało to nam radość, poczucie zadowolenia i spełnienia.

Następny dzień rozpoczęliśmy od wizyty w czeskim Broumowie, gdzie znajduje się opactwo benedyktyńskie. To perła europejskiego baroku z wyjątkową średniowieczną kopią Całunu Turyńskiego i gigantyczną biblioteką, w której przez 200 lat znajdował się „Codex Gigas”, czyli Biblia Diabelska. Unikatowe wnętrza klasztoru pozwalają poczuć atmosferę miejsca i poznać dzieje klasztoru oraz życie zakonników. W ten niezwykły świat wprowadził nas diakon Gereon, który swoją serdecznością i gawędziarstwem sprawił, że poculiśmy się tutaj jak mile widziani goście. Pokazał nam, jak wnętrza klasztoru zyskują dawny blask i nowe przeznaczenie.

Zwiedzanie rozpoczęliśmy od refektarza - dawnej jadalni zakonników - w którym umieszczono unikatową kopię Całunu Turyńskiego. Jest to jedyna kopia w Europie na północ od włoskich Alp. Znajduje się tutaj również wystawa szat liturgicznych. Później zwiedzaliśmy bibliotekę klasztorną z wieloma zabytkowymi księgami i starodrukami, głównie Biblii. Obecnie liczy ona około siedemnastu tysięcy woluminów. Znajdują się w niej prace w języku łacińskim, hebrajskim, francuskim, niemieckim, włoskim, angielskim, czeskim, polskim i wielu innych. Księgozbiór obejmuje teologię, filozofię, historię, nauki przyrodnicze, a także światowe dzieła klasyczne. Równie ciekawa jest zakrystia z cennymi, inkrustowanymi meblami. Na koniec mogliśmy zobaczyć prezbiterium, zakonne ławy chorałowe i wyposażenie wnętrza barokowego kościoła św. Wojciecha.

W trakcie zwiedzania można było podziwiać także wiele cennych rzeźb - tak zwanych madonn broumowskich, eksponowanych nie tylko w kościele św. Wojciecha, ale także w klasztornych

korytarzach. Najcenniejszą z nich jest znajdująca się z prawej strony ołtarza **Maryja Panna Cudotwórczyni**, która w dziejach klasztoru dwukrotnie go ochroniła.

Także tutaj mogliśmy uczestniczyć w sprawowanej dla nas Mszy Świętej. W ciszy i skupieniu, oddzieleni od codziennego zgiełku świata, otoczeni wspianymi dziełami rąk ludzi stworzonymi na chwałę Boga, przeżyaliśmy swoje z Nim spotkanie. Idealne połączenie elementów religijnych i kulturowych! Wszak Kościół przez dwa tysiąclecia swego istnienia zawsze promował kulturę, a opactwa pełniły funkcję kulturotwórczą.

Miłym akcentem kończącym pobyt w opactwie była wizyta w kawiarni klasztornej Café Dientzenhofer. Można w niej było pokosztować palonej na miejscu kawy, piwa Opat albo czegoś z szerokiej gamy pochodzących z piwnic benedyktyńskich win, nie mówiąc już o słodkich dodatkach. A wszystko to w zacisznym miejscu przesiąkniętym historią, budzącym refleksje i skłaniającym do inspirujących rozmów. Wszak pielgrzymka to także spotkanie z drugim człowiekiem.

Maryja Panna Cudotwórczyni

Niewiele później po kilkunastu kilometrach jazdy byliśmy przy bramie wejściowej na teren Adrspaskich Skał. Tak zwane skalne miasto leżące tuż za granicą z Czechami śmiało można zaliczyć to największych atrakcji turystycznych znajdujących się w paśmie Sudetów. Słynne ono z niezwykle efektownej i unikatowej rzeźby skalnej, z licznymi labiryntami i wązami. Przez Adrspaskie Skały prowadzi okrzęny szlak turystyczny.

Na samym początku naszym oczom ukazało się szmaragdowe jezioro po starej piaskowni. Intensywny kolor wody i otaczających je drzew w jesiennej szacie tworzyły piękny obraz, idealny do sfotografowania. Idąc dalej, mijaliśmy skały, którym nadano zabawne nazwy takie jak Dzban, Głowa Cukru, Fotel Babci, Żółw, Starosta i Starościna czy Kochankowie. Każda z nich miała w sobie coś intrygującego. Przez całą trasę ciągnęły się kamienne labirynty i liczne potoki, a formy skalne nierzadko mierzyły 100 metrów wysokości. Zadziwiała nas także pojedyncze drzewa rosnące na nagich, wysokich skałach. Skały w połączeniu z koronami drzew i promieniami słońca tworzyły malownicze widoki. Duże wrażenie zrobiła również wykuta w skale gotycka brama. W końcu, słuchając zabawnych anegdot czeskiego przewodnika, dotarliśmy do wąskich i stromych schodków prowadzących nad niewielkie Adrspaskie Jezioro. Nowych wrażeń dostarczył rejs łodzią, a snute w języku czeskim opowieści przewoźnika wywoływały rozbawienie. Ze względu na ograniczony czas tylko niewielkim udało się dotrzeć na punkt widokowy i podziwiać jeden z najpiękniejszych widoków - Wielką Panoramę.

Trudno oprzeć się refleksji, że Adrspaskie Skały to swoiste sanktuarium natury, zachwycające pięknem stworzenia. Przywołują na myśl słowa hymnu Jana Kochanowskiego: „Kościół Cię nie ogarnie, wszędzie pełno Ciebie / I w otchłaniach, i w morzu, na ziemi, na niebie”.

Kulminacyjnym punktem wyprawy okazała się wizyta w sanktuarium **Matki Bożej Łaskawej** w Krzeszowie trzeciego dnia pielgrzymki. Ukryte w leśnej dolinie, otoczone górkami szczytami, słusznie nazywane jest europejską perłą baroku. To właśnie tędy przechodzi główny Europejski Szlak Cysterski oraz Sudecka Droga św. Jakuba. Mogliśmy podziwiać niepowtarzalne piękno pocysterskiej świątyni Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny i unikatowy cykl fresków śląskiego Rembrandta Michała Willmanna.

Matka Boża Łaskawa

Zwiedzanie zaczęliśmy od kościoła św. Józefa, budzącego skojarzenia z kaplicą sykstyńską. Co ciekawe, świątynia jest nieorientowana, posadowiona na osi północ-południe. Jej architektura podporządkowana jest odpowiedniemu eksponowaniu ogromnego skarbu kultury europejskiej - największego na północ od Alp cyklu fresków pędzla Michała Willmanna. Dzięki takiemu usytuowaniu wschodzące słońce oświetla sceny radości św. Józefa, natomiast zachodzące jego troski. Barokowe malowidła niczym komiks ilustrują dzieje ziemskiego ojca Jezusa, a sceny z życia świętej rodziny artysta umiejscowił na Śląsku, stąd określenie „śląskie apokryfy”.

Następnie mogliśmy podziwiać monumentalne mauzoleum Piastów świdnicko-jaworskich będące jednym z najwspanialszych

obiektów tego typu na świecie. Przylegające do kościoła klasztoru posiada określony program ideowy. Podkreśla zasługi rodu Piastów jako fundatorów opactwa i rolę opatów krzeszowskich jako depozytariuszy ich schedy ideowej i materialnej.

Jakby nie dość było dotychczasowych wrażeń, na koniec zwiedzania zostało to co najważniejsze. Główne sanktuarium diecezji legnickiej kryjące w sobie bezcenne skarby: najstarszą w Polsce XIII-wieczną ikonę maryjną, unikatowe organy, wspinały ołtarz główny zwieńczony koroną, iluzjonistyczne freski i misternie rzeźbione stalle. Kościół Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny nosi od 1998 roku tytuł bazyliki mniejszej, co zawdzięcza papieżowi św. Janowi Pawłowi II. On też ukoronował cudami słynący obraz Matki Bożej Łaskawej. Krzeszowska Pani, w odróżnieniu od innych tego typu wizerunków, trzyma Syna na prawej ręce. Centralne miejsce na obrazie zajmują jej dłonie, które zdają się dawać oparcie i poczucie bezpieczeństwa nie tylko Jezusowi. Tak więc ikona maryjna daje nadzieję na pomoc w potrzebie.

Msza Święta święta sprawowana przez tutejszego proboszcza i naszych księży, uczczenie Matki Bożej Łaskawej i powierzenie jej naszych spraw oraz błogosławieństwo połączone z odpustem zakończyły nasze spotkanie z sanktuarium w Krzeszowie.

Jeszcze tylko kilka chwil w „Starej Wozowni”, w zabytkowych wnętrzach restauracji przesiąkniętej klimatem krzeszowskiego opactwa i przyjazną atmosferą, po czym wyruszyliśmy w drogę powrotną. Czekala nas jeszcze zapowiadana niespodzianka. Okazała się nią krótka wizyta w Książu. Zobaczyliśmy zamek w jesiennej scenerii i zabytkowe stajnie, pospacerowaliśmy po zamkowym parku i mogliśmy się posilić w jednym z lokali z widokiem na piękne otoczenie. Czegoż chcieć więcej!

Reasumując, w ciągu trzech dni zwiedziliśmy cztery sanktuaria, trzy bazyliki mniejsze, trzy opactwa i jedno skalne miasto. Doświadczaliśmy piękna i różnorodności świata natury i kultury. Miejscem naszych noclegów był pensjonat Granada w Łęczycach, gdzie po trudach wędrówki mogliśmy rozkoszować się pysznym jedzeniem i regenerować siły w hotelowym basenie i SPA. O komfort podróży i bezpieczeństwo na drodze zadbał nasi profesjonaliści kierowcy. Opiekę duchową i atmosferę wzajemnej życzliwości zapewnili nasi księża, za co w imieniu wszystkich uczestników pielgrzymki z całego serca dziękuję.

Beata Nycz

Bazylika w Krzeszowie

Bazylika w Wambierzycach

Zamek Książ

III Sesja Sejmiku Uczniowskiego: Bezpieczeństwo

O bezpieczeństwie można mówić wiele i nigdy nie będzie to przesadne. Nie wiadomo, co może przytrafić się nam w życiu dzisiaj, teraz, za moment. Nie wiadomo kiedy i gdzie nasze nabyte umiejętności i wiedza będą nam niezbędne, aby walczyć o życie - swoje lub innych. Dlatego na III Sesji Sejmiku Uczniowskiego, która odbyła się 13 listopada w Szkole Podstawowej w Dankowicach, zaprosiliśmy profesjonalistów w dziedzinie bezpieczeństwa.

Sesja podzielona została na 3 równocześnie trwające warsztaty. Pierwszy z nich prowadził specjalista w dziedzinie pożarnictwa: Pan Piotr Kozieł, który opowiedział młodzieży o zagrożeniach jakie niesie z sobą sezon grzewczy. Delegaci mieli okazję zbadać właściwości dwutlenku węgla za pomocą różnych doświadczeń. Drugi warsztat prowadził specjalista w dziedzinie ratownictwa: Pan Michał Cwiertnia, prezentując prawidłową resuscytację i stwarzając delegatom możliwość przetestowania sytuacji wymagających pomocy drugiej osobie w tym zakresie. Przypomnił także podstawowe zasady bezpieczeństwa oraz przedstawił działanie defibrylatora-urządzenia coraz bardziej popularnego. Trzeci warsztat prowadziła Pedagog: Pani Ewa Szczepańczyk-Prochot prezentując niebezpieczeństwa czyhające w świecie wirtualnym. Również i takie zagrożenia mogą skończyć się tragicznie. Od naszych działań pewnego dnia może zależeć życie nasze lub życie innych osób.

Świadomość zagrożeń stwarza możliwość zapobiegania im bądź też odpowiedniego reagowania. Bardzo dziękujemy zatem zaproszonym gościom za tak cenne doświadczenia i przekazaną wiedzę, która mimo że zapewne często pojawia się w różnych aspektach i płaszczyznach życia, dzisiaj została skonkretyzowana.

Przy okazji pragniemy serdecznie zachęcić do zakupu czujników dwutlenku węgla do naszych domów-niewielkie i niezbyt kosztowne urządzenie, które może uratować życie. A życie jest, jak wiemy, bezcenne.

Kamila Borys

Spotkanie z autorem: Waldemar Cichoń w Dankowicach

Dnia 29 października 2018 r. w miało miejsce niecodzienne wydarzenie.

W tym dniu gościliśmy Waldemara Cichonia - poczytnego pisarza, autora serii książek, z których jedna „Cukierku, ty łobuzie” została włączona do kanonu lektur dla klas I-III.

Spotkanie z autorem poprzedził cykl zajęć głośnego czytania książek tegoż pisarza, prezentacja gazetki tematycznych oraz prac plastycznych uczniów. W imprezie czytelniczej wzięli udział uczniowie kl., 0”- II, wychowawcy opiekunowie, pani wicedyrektor, nauczyciel - logopeda, nauczyciel świetlicy, nauczyciel - bibliotekarz, pracownik Biblioteki Publicznej w Dankowicach.

Zgromadzeni z wielkim zainteresowaniem słuchali prelekcji W. Cichonia na temat warsztatu swojej pracy, ciekawych historii z życia, które stały się kanwą niektórych książek.

Pisarz zaprezentował część swoich publikacji oraz odczytał fragment najnowszej części przygód niesfornego kota - Cukierka, nie omieszkał też odpowiedzieć na szereg pytań zadawanych przez młodszą i starszą publiczność.

Waldemar Cichoń podziwiał wystawę prac plastycznych uczniów kl. 0-II na temat - „Cukierek w naszych pracach”, doceniając pomysłowość, staranność i estetykę rysunków.

Spotkanie zakończyło serdeczne podziękowanie Waldemarowi Cichonowi przez panią wicedyrektor i wręczenie upominku wykonanego przez opiekuna Koła Ceramicznego działającego przy naszej szkole.

Bernadetta Pieczka

Wspaniały sukces uczniów Zespołu Szkół z Wilamowic w II Śląskim Dyktandzie Niepodległościowym „Po polsku o historii”

22 listopada 2018 o godz. 10.00 w siedzibie Muzeum Historii Katowic w Katowicach odbyła się uroczysta Gala wręczenia nagród Laureatom VI Dyktanda Niepodległościowego „Po polsku o historii”.

W uroczystości udział wzięli:

- Śląski Wicekurator Oświaty - pan Jacek Szczotka
- Dyrektor Regionalnego Ośrodka Doskonalenia Nauczycieli „WOM” w Częstochowie - pani Katarzyna Wilk
- przedstawiciele Muzeum Historii Katowic - pani Agata Muszyńska i pan Mariusz Maciów
- Przewodnicząca Wojewódzkiej Komisji Konkursowej - pani Iwona Dorożyńska
- Wiceprezes Fundacji „Zawsze Warto” - pani Ewa Rosicka
- Przewodniczący Rady Programowej Fundacji „Zawsze Warto” - pan Adam Radzikowski
- Prezes Katolickiego Stowarzyszenia Wychowawców - pan Dariusz Przyłus
- Prezes Oddziału Katolickiego Stowarzyszenia Wychowawców w Lublińcu - pani Renata Sady.

W tym roku w Dyktandzie wzięło udział 186 placówek i 7149 uczniów:

- 5335 w kategorii dla uczniów klas IV - VI
- 1247 w kategorii dla uczniów klas VII - VIII i gimnazjum
- 567 w kategorii szkół ponadgimnazjalnych.

Należało wykazać się znajomością reguł ortograficznych, a także umiejętnością właściwego ich zastosowania, ze szczególnym uwzględnieniem pisowni wyrazów związanych z ważnymi postaciami i wydarzeniami historycznymi w Polsce. Spośród kilku tys. uczniów biorących udział w Dyktandzie, Komisja Konkursowa - po weryfikacji - zakwalifikowała do finału po 50 najlepszych prac z całego wojew. śląskiego. W finale znalazło się troje uczniów z Zespołu Szkół w Wilamowicach. Dwoje zostało Laureatami - Estera Nawrocka zajmując II, a Janek Grzybek VI miejsce. To bardzo prestiżowe wyróżnienie zwłaszcza dla Estery,

która znalazła się w ścisłej czołówce najlepszych w swojej kategorii w całym woj. śląskim!!!

Podczas Gali wręczono dyplomy oraz nagrody rzeczowe z rąk pani Ewy Rosickiej oraz pana Jacka Szczotki ufundowane przez Fundację „Zawsze Warto”, Narodowy Bank Polski, miasto Katowice oraz Katolickie Stowarzyszenie Wychowawców Oddział w Lublińcu.

Po części oficjalnej Laureaci wraz ze swoimi opiekunami zostali zaproszeni do zobaczenia dwóch multimedialnych wystaw opowiadających o dziejach Katowic.

Katowicka Gala konkursowa minęła w przyjemnej atmosferze, a zadowolenie i duma widoczna na twarzach naszych laureatów utwierdza w przekonaniu, że przystąpienie do Dyktanda Niepodległościowego „Po polsku o historii” było strzałem w dziesiątkę.

Jeszcze raz gratuluję moim uczniom sukcesu!

Sylwia Strycharska

„Poznajemy Zawody”

W ramach Narodowego Programu Rozwoju Czytelnictwa 23 listopada 2018 r. o godz. 11.45 odbyły się w naszej szkole w Hecznarowicach zajęcia pt. „Poznajemy Zawody”. Prowadzone były przez panie z Wojewódzkiej Biblioteki Pedagogicznej w Katowicach.

W zajęciach brała udział klasa II, III, V i VI. Uczniowie klasy II i III podczas zajęć poznawali specyfikę zawodu kucharza (czym jest ta praca, na czym polega do czego jest potrzebna, i jakie płyną z niej korzyści). Na wstępie dzieci wysłuchały fragmentu opowiadania „Mądra mysz - zawody”, odpowiadały na zadawane pytania z wysłuchanego fragmentu, rozpoznawały zapachy, które panie prowadzące dawały dzieciom do powąchania. Następnie przy muzyce i śpiewie bawiono się w kucharzy i kelnerów. Na zakończenie każdy uczeń dostał kartę pracy związaną z tematem zajęć. Spotkanie prowadzone było w ciekawej formie (panie prowadzące były przebrane za kelnerki) i zachęcało dzieci do różnej formy aktywności.

Uczniowie klasy V i VI brali udział w zajęciach pt. „Tu puka sztuka”. Były to zajęcia z zakresu historii sztuki. Miały na celu kształtowanie i rozszerzanie dyspozycji uczniów zarówno w sferze intelektualnej jak i emocjonalnej (wyobraźnia, kreatywność,

spostrzeganie, uczucia, wrażliwość, przeżycie estetyczne). Uczniowie zapoznali się z życiem i ze sztuką Vincentego Van Gogha. Bardzo aktywnie uczestniczyli w zajęciach, które prowadzone były w sposób przystępny, zrozumiały i ciekawy.

Maryla Pajk - bibliotekarz ZSP w Hecznarowicach

SZKOŁA PODSTAWOWA W HECZNAROWICACH WSPÓŁPRACUJE ZE SWOIMI ABSOLWENTAMI

Kolejny już miesiąc roku szkolnego 2018 /2019 uczniowie kl. I-III SP Hecznarowice biorą udział w cyklicznych różnorodnych zajęciach organizowanych w ramach programu szkolnego „Uczeń z pasją- nasze ogrodnictwo z udziałem absolwenta szkoły P. Piotra Babiucha oraz miejscowych ogrodników”.

Dnia 15 listopada P. Piotr Babiuch gościł właśnie najmłodszych uczniów w prowadzonym przez siebie Gospodarstwie Ogrodniczym specjalizującym się w uprawie roślin doniczkowych oraz rabatowych.

Dzieci miały możliwość zobaczyć jak wygląda od zewnątrz i wewnątrz specjalistyczna szklarnia. Poznały tajniki pracy ogrodniczej, zapoznały się z warunkami, w jakich uprawiane są rośliny. Zainteresowaniem uczniów cieszyła się m.in. poinsecja- potocznie zwana gwiazdą betlejemską, która w tym czasie zmieniała szklarnię w magiczny ogród.

Ale ciekawość dziecięca była znacznie większa. Świadczył o tym szereg ciekawych pytań kierowanych do absolwenta z pasją- P. Piotra, który z cierpliwością i wielkim zaangażowaniem opowiadał o swej ciekawej i trudnej pracy.

W miesiącu listopadzie został również rozstrzygnięty szkolny konkurs dla uczniów kl. I-III na najciekawszy karmnik, w którym wzięło udział 12 dzieci. Uczniowie wiedząc, że największymi sprzymierzeńcami człowieka w walce ze szkodnikami są ptaki, będą brać udział w akcji dokarmiania ich w okresie zimy. Stąd też pomysł otwarcia przed nadejściem tej pory roku stołówek dla ptaków „Wróblek”. W ustronnym zaciszu przyszkolnego Ogrodu Edukacyjno-Rekreacyjnego znalazły swoje miejsce zwycięskie karmniki. I tak:

I miejsce	zdołwał karmnik Karoliny Więzik
II miejsce	karmnik Kingi Janik
III miejsce	Łucji Roman oraz poidelko dla ptaków Dominika Ligęzy.

Jesteśmy bardzo wdzięczni absolwentowi naszej szkoły P. Piotrowi Babiuchowi za możliwość zobaczenia i poznania specyfiki tak ciekawego miejsca, jakim jest Gospodarstwo Ogrodnicze.

Słowa podziękowania kierujemy również do ogrodnika P. Stanisława Babiucha, od którego dzieci otrzymały upominek

w postaci sadzonek roślin rabatowych. Upiększyły one przyszkolny ogród.

Wszystkie te działania uczą i sprzyjają rozwojowi dziecięcej pasji do ogrodnictwa. Już za kilka miesięcy poznamy „Uczniów z pasją” w tej dziedzinie.

Renata Stawowczyk

DOKTOR CLOWN PONOWNIE W PRZEDSZKOLU W WILAMOWICACH

Nasze przedszkole od dwóch lat współpracuje z Fundacją Dr Clown. Jej głównym celem jest wspieranie chorych dzieci, które przebywają w szpitalach pediatrycznych.

W dniach 29 i 31 października w ramach współpracy gościliśmy w naszej placówce panią Magdę, która poruszyła trudną tematykę tolerancji. Przedszkolaki dowiedziały się, że każdy z nas jest inny i powinien mieć dużą dozę wyrozumiałości dla osób niepełnosprawnych. Przedstawicielka fundacji dała możliwość wcielić się dzieciom w rolę osób niewidomych, aby było im łatwiej zrozumieć problemy z jakimi borykają się na co dzień.

Co roku zwracamy się z apelem o podarowanie zabawek, puzzli, układanek, książek, kolorowanek, przyborów szkolnych chorym dzieciom przebywającym w szpitalach w Bielsku-Białej i w Żywcu. Te ofiarowane niespodzianki stają się prezentem miłojakowym dla potrzebujących maluszków z oddziałów pediatrycznych i na pewno umilił im czas spędzony poza domem.

Rodzice chętnie włączają się do akcji, zakupując piękne prezenty dla chorych dzieci.

Dlatego w tym miejscu z całego serca bardzo pragniemy za to podziękować.

Fundacja Dr Clown będzie zabawiać nasze przedszkolaki podczas Pikniku Rodzinnego w czerwcu.

Joanna Bączyńska i Teresa Rozmus-Kacorzyk

Bal Wszystkich Świętych

„Bóg jest światłością, a nie ma w Nim żadnej ciemności” (1J 15)

Dzień Wszystkich Świętych-tak istotny dla Naszej kultury i religii, że obchodzony jest jako dzień wolny od pracy, niesie z sobą tajemnicę Świętych Obcowania. Tajemnica Świętych oraz tajemnica umierania jest nieodłączną częścią Naszego życia. W celu kultywowania tradycji, w przededniu tego święta, w Szkole Podstawowej w Dankowicach, odbyła się krótka akademicka, konkurs na najpiękniejsze przebranie Świętego oraz bal Wszystkich Świętych.

Chcieliśmy podkreślić bogactwo Naszej Polskości, na przykładzie kultury amerykańskiej kultywującej ciemną stronę życia i śmierci. Nasze Skarby to również Nasze pokolenie-dlatego bardzo dziękujemy rodzicom za pełne zaangażowanie i przygotowanie niezwykłych strojów oraz uczniom i przedszkolakom za radosne świętowanie i odważne świadczenie o świętości. Dziękuję również młodzieży za przeprowadzenie tej radosnej, ale i pełnej refleksji akademii i za pomoc nauczycieli.

*Trochę plotek o świętych
Ks. Jan Twardowski*

Święci to także ludzie a nie żadne gąsienice dziwaczki
nie rosną krzywo jak ogórki
nie rodzą się ani za późno ani za wcześnie
święci bo nie udają świętych na przystankach
marząc przestępując z nogi na nogę
spią czasem na jedno oko
wierzą w miłość większą od przykazań
w to że są cierpienia ale nie ma nieszczęść
wolą klękać przed Bogiem niż płaszczyć się przed człowiekiem
nie lubią deklamowanej prawdy ani klimatyzowanego sumienia
nie przypuszczają żeby z jednej strony było wszystko a z drugiej guzik z pętelką
stale spieszą się kochać
znajdują samotność oddalając się od siebie a nie od świata
tę samotność bez której świat dostaje bzika
są tak bardzo obecni że ich nie widać
nie lękają się nowych czasów które przewracają wszystko do góry nogami
nie chcą być również umęczeni w słodki sposób jak na nabożnych obrazkach
niekiedy nie potrafią się modlić ale modlą się zawsze chętnie
wzięliby na indeks niejedną dobrą książkę żeby bronić ją przed głupim czytelnikiem
nie noszą zegarków po to żeby wiedzieć ile się spóźnić
mają sympatyczne wady i niesympatyczne zalety
boją się grzechu jak fotela z fałszywą sprężyną
uważają że tylko pies jest dobry kiedy jest zły
nie mają i dlatego rozdają
tak słabi że przenoszą góry
potrafią żyć i nie dziwić się odchodzącym
potrafią umierać i nie odchodzić
można o nich o wiele mądrzej pisać ale po co
trzymają się przyjaźni jak gawron gawrona
poznają późne lato po niebieskiej goryczy
słyszą na pamięć wilgi gwizdzące przed deszczem
bawią ich jeszcze grzyby nieprawdziwe

Kamila Borys

Obchody 100-lecia Odzyskania przez Polskę Niepodległości w Przedszkolu Publicznym w Pisarzowicach

Przedszkole Publiczne w Pisarzowicach do obchodów 100-lecia Odzyskania przez Polskę Niepodległości zaczęło się już przygotowywać pod koniec października. Wszystkie okna przedszkola zostały przyozdobione w barwy biało-czerwone. W każdej grupie wiekowej został zrealizowany temat kompleksowy: „Polska - nasza Ojczyzna”, z którego dzieci dowiedziały się, jakie są nasze barwy narodowe, flaga, stolica, hymn, godło, najwyższa rzeka i najwyższe góry.

29 października grupy IV, V, VIII, IX i X wzięły udział w XIX Przeglądzie Pieśni Patriotycznej im. M. Papiurek organizowany przez Diecezjalny Instytut Akcji Katolickiej.

30 października grupa VIII wzięła udział w I Przeglądzie Twórczości Przedszkolaka, który odbył się w Starej Wsi. Przedszkolaki w pięknych strojach krakowskich zatańczyły „Krakowiaka”, a także zaśpiewały wzruszającą pieśń pt. „Co to jest niepodległość?”.

9 listopada grupa IV i V przygotowała program artystyczny pt. „Polska to piękny kraj...”, który został zaprezentowany całemu przedszkolu. Natomiast o godzinie 11.11 wszystkie dzieci udały się do sali OSP, aby wspólnie odśpiewać 4 zwrotki „Mazurek Dąbrowskiego”.

Choć dla dzieci to bardzo trudne słowo: niepodległość, dało się zauważyć niezwykle skupienie i wzruszenie na każdej jednej malutkiej rozpiewanej twarzy przedszkolaka.

Beata Kolasa, Anita Rużycka-Zdrowak

„Cukierku, ty łobuzie!” - spotkanie z Waldemarem Cichonem

Humorystyczne opowieści o Cukierku, który jest... kotem, bawią czytelników od najmłodszych lat.

Należy przypomnieć, że w ubiegłym roku szkolnym w Szkole w Pisarzowicach realizowano Narodowy Program Rozwoju Czytelnictwa, w ramach którego zorganizowano wówczas spotkanie z Renatą Piątkowską. Mając w pamięci spore zainteresowanie uczniów tym wydarzeniem i jednocześnie kontynuując promowanie czytelnictwa, a przy tym pogłębiając współpracę z bibliotekami szkolnymi z terenu Gminy Wilamowice, 29 października br. w Szkole Podstawowej im. Jana Pawła II w Pisarzowicach odbyło się spotkanie z Waldemarem Cichonem - autorem serii książek o niezwykłym, bardzo niesfornym, ale i sympatycznym kocie. W wydarzeniu uczestniczyli uczniowie z klasy 1c i 2c oraz dzieci, które spędzały czas w świetlicy.

W tym miejscu warto wspomnieć, że organizacja spotkań autorskich w placówkach oświatowych niesie za sobą szereg korzyści. Takie przedsięwzięcia nie tylko zachęcają najmłodszych do częstego obcowania z książką, ale również rozwijają wyobraźnię, wspierają rozwój zainteresowań czytelniczych, przełamują barierę pomiędzy autorem a czytelnikiem oraz dają dzieciom możliwość swobodnego zadawania pytań. Spotkanie z autorem to także okazja do tego, by z jednej strony twórcę podzielił się z czytelnikami własnymi spostrzeżeniami i emocjami, a z drugiej - by mógł przeanalizować recepcję czytelniczą własnych książek. Nie ma bowiem trafniejszej oceny niż ta, jaka płynie bezpośrednio od tych, do których dzieło jest skierowane.

Podczas spotkania zorganizowanego w Szkole Podstawowej w Pisarzowicach, dzieci miały okazję posłuchać fragmentów książki pt. „Dasz radę, Cukierku” i dowiedziały się, że bohater ulubionej przez nich serii - Cukierek, istnieje naprawdę. Dzieci aktywnie uczestniczyły w spotkaniu, zadając pisarzowi liczne pytania, a Waldemar Cichoń udzielił odpowiedzi na każde z nich.

Wydarzenie czytelnicze zorganizowane przez bibliotekę Szkoły Podstawowej im. Jana Pawła II w Pisarzowicach zakończyło się możliwością zakupienia książek z imienną dedykacją od autora.

Spotkanie autorskie było dla wszystkich uczestników ogromnym przeżyciem i z całą pewnością na długo zagości w sercach uczniów i nauczycieli.

Katarzyna Dyduch

Obchody 100-letniej Rocznic Odzyskania Niepodległości w ZSP Hecznarowice

Dnia 9 listopada 2018 r. w Zespole Szkolno-Przedszkolnym w Hecznarowicach odbył się uroczysty apel z okazji Stuletniej Rocznic Odzyskania przez Polskę Niepodległości. Pan Dyrektor podkreślił, jak ważną lekcją patriotyzmu i historii jest dla nas dzień 11 listopada. Wspomnił również, że uczestnicząc corocznie w obchodach Święta Niepodległości dajemy wyraz pamięci o tych wszystkich, dzięki którym żyjemy dzisiaj w wolnej Polsce.

O godzinie 11:11 został uroczystie odśpiewany hymn narodowy. Następnie pan Dyrektor wraz z organizatorami konkursu „Hecznarowice w barwach biało-czerwonych” wręczył upominki oraz dyplomy laureatom:

Klasy młodsze (I - III):

I miejsce: Nikola Gacek

Wyróżnienie: Karolina Więzik

Klasy starsze (IV - VIII):

I miejsce: Kinga Dyrz

Wyróżnienie: Zofia Guzdek

Podczas apelu zostały jeszcze wręczone nagrody za prace konkursu „Jesienne ludziki” zorganizowanego przez świetlicę szkolną. Zwycięzcami konkursu zostali:

I miejsce: Amelia Kłycezek kl. V

II miejsce: Jakub Tatoń kl. II

III miejsce: Tymoteusz Pytlak kl. I, Karolina Więzik kl. II

Wyróżnienie: Apolonia Pasierbek kl. I, Nikola Gacek kl. I

Warto podkreślić wyjątkowy wystrój szkoły, zarówno korytarzy, jaki i sal lekcyjnych epatujących w ostatnich tygodniach szczególnie dwoma kolorami. Dodatkowo wszyscy uczniowie zaangażowali się w przygotowanie oryginalnych, nieco nietypowych zajęć poświęconych 100-letniej Rocznic Odzyskania Niepodległości. Przy okazji ujawniły się niezwykle pasje uczniów, którzy omawiając tematy pozornie nieciekawe lub trudne dla kilkulatków czy nastolatków, zarażali swoim entuzjazmem kolegów i potrafili doprowadzić do niezwykle emocjonujących dyskusji na temat historii, patriotyzmu i odpowiedzialności. To jest najlepszy dowód świadczący o wartości uczniów i uczących. Dzieci naszej szkoły wzięły również udział w niecodziennym szkolnym konkursie kulinarnym przebiegającym pod hasłem „Mój przepis na danie w barwach narodowych”.

Uroczystości z okazji stulecia odzyskania przez Polskę niepodległości kontynuowane były w dniu rocznicy. Obchody rozpoczęły się o 15:45 zbiórką na cmentarzu, gdzie został odczytany Apel Poległych i złożono kwiaty. Następnie w kościele parafialnym w Hecznarowicach odbyła się msza dziękczynna za Ojczyznę, podczas której zaprezentował się poczet sztandarowy naszej szkoły. Przedstawiciele uczniów godnie reprezentowali społeczność szkolną. Uwieńczeniem uroczystości był koncert pieśni patriotycznej w wykonaniu orkiestry OSP Hecznarowice.

Fragmenty opracowania książki pt.: „KRÓTKIE HISTORIE O ŻOŁNIERZACH Z czasów I Wojny Światowej POCHODZĄCYCH Z PISARZOWIC

Pamięci żołnierzy w 100 - lecie odzyskania Niepodległości Państwa Polskiego

Tablica pamiątkowa mówi o żołnierzach, którzy jako pierwsi poszli do Legionów i wyruszyli na I-szą wojnę światową, a byli to:

1. GACEK Jan,
2. GACEK Józef,
3. HANDZLIK Jan,
4. JURZAK Józef,
5. KOZIEŁ Ludwik,
6. OLEARCZYK Franciszek,
7. PUDEŁKO Jan.

Zdołaliśmy dotrzeć do wszystkich domów, skąd pochodziła ta siódemka ochotników; chociaż nie wszędzie uzyskaliśmy informację o Ich losach.

Równolegle poszukiwano również śladów pozostałych Legionistów, jak i żołnierzy powołanych do służby w c. k. armii austriackiej.

Ich historie, opowiedziane nam przez rodziny, są zawarte w tym krótkim opracowaniu.

(...)

CARBOL Antoni

Urodzony 15.05.1890 rok, w Pisarzowicach pod numerem domu 50. Syn Józefa i Ewy z domu Szczuka.

Wojna zastała go w austriackich koszarach, gdzie odbywał zasadniczą służbę wojskową, którą miał zakończyć jesienią 1914 roku. Niestety, w sierpniu tegoż roku wybuchła I-sza wojna światowa i prosto z koszar wyruszył na front.

Służył w oddziale karabinów maszynowych (świadczy o tym wzór, kolor i krój munduru na fotografii) w c.k. 56-tym Pułku Piechoty „Graf Daun”. Na fotografii na głowie ma czapkę z tzw. „bączkiem”, na szczycie zawierającym monogram cesarski.

Był odznaczony. Najpierw, będąc w stopniu plutonowego (Zugsführer), otrzymał srebrny „Medal za Waleczność” II - giej klasy, tzw. Tapferkeit. W następnym roku, już w stopniu sierżanta sztabowego (Stabsfeldwebel) otrzymał „Medal za Waleczność” I-szej klasy.

Dostał się do niewoli rosyjskiej (Rosji carskiej). Przebywał pod Kijowem w obozie jenieckim, skąd pod koniec wojny wrócił do rodzinnego domu w Pisarzowicach. Ożenił się z Franciszką.

Z tego związku urodziło im się czworo synów i jedna córka.

„Żołnierzem” pozostał do końca swojego życia.

Tak wspomina swojego Ojca, 95-cioletni dziś Jego syn - Bronisław Carbol;

„Kiedy pod koniec II-giej wojny światowej rozpocząłem zasadniczą służbę wojskową w Wojsku Polskim, po krótkim pobycie otrzymałem w nagrodę za bardzo dobre wyniki w strzelaniu kilkunastomiesięczną przepustkę. Było to jeszcze przed złożeniem przez mój rocznik przysięgi wojskowej. Kiedy pojawiłem się w domu, Ojciec przywitał mnie słowami: „A ty co?! Z wojska uciekłeś?!”. Musiałem się wylegitymować i okazać przepustkę. Dopiero wtedy przywitał się ze mną i pozwolił usiąść przy stole.”

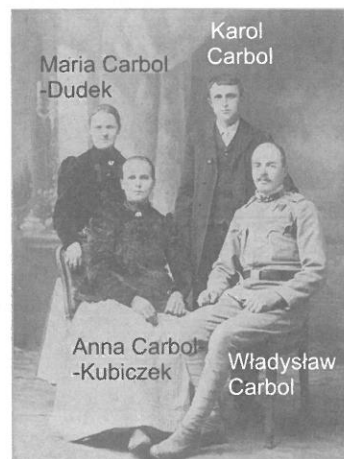
Antoni po powrocie z wojny pracował w Bielsku jako „robotnik fabryczny” (tak zapisane jest w jego aktach osobowych w księdze ewidencji wojskowej, znajdującej się obecnie w Archiwum Państwowym w Bielsku-Białej).

W okresie międzywojennym pełnił, przez co najmniej jedną kadencję, zaszczytną funkcję Prezesa Towarzystwa Gimnastycznego SOKÓŁ.

Opracowano na podstawie wspomnień:

- Bronisława Carbola - syna,
- Barbary Gawron, z domu Carbol - wnuczki,
- Antoniego Carbola - wnuka.

CARBOL Władysław

Urodzony 15.05.1890 roku w Pisarzowicach. Brat bliźniak Antoniego Carbola, bardzo do niego podobny.

Przebieg swojej służby wojskowej opisał On sam w liście do swoich dzieci, wnuków i prawnuków, z dnia 15.02.1956 roku:

„Ja Władysław Carbol urodzony w roku 1890 w Pisarzowicach, miałem 21 lat jak byłem pobrany do wojska austriackiego, ponieważ byliśmy pod zaborem austriackim. W trzecim roku służby wojskowej wybuchła wojna światowa, my 56 Pułk poszliśmy walczyć przeciw Rosji. Pierwszą bitwę stoczyliśmy pod Kraśnikiem, drugą i trzecią pod Lublinem. Przeciwnik dostał posiłki i nie mogliśmy iść dalej, zostaliśmy w pozycji. Byliśmy tam trzy tygodnie w okopach i za zasiekami. Ja, będąc plutonowym byłem

wysłany z trzynastoma żołnierzami na placówkę przed zasieki, wyszedłem w jedną noc to wrócił w drugą noc bo przez dzień nie można się było pokazać. Kuchnia także w nocy przyjeżdżała, myśmy wrócili z placówki, kuchnia już odjechała z powrotem. Pytamy się kto dla nas wziął jadło i dla nas nikt nie wziął. Żołnierze zaczęli się buntować. Ja poszedłem do komendanta kompanii a on mi mówi: uspokój ich, jutro pošlemy do tyłu gdzieś coś kupić. Dał mi sześć kawalców mięsa, które podzieliłem na czternaście części i rozdałem. Każdy wrzucił do ust i kładł się na plecaku bo był pragnący spania. Także i ja położyłem się i zasnąłem. (...)”

W dalszej części swojego listu, opisuje mistyczne przeżycia jakich doznał we śnie:

„(...) W tym śnie zobaczyłem wielką jasność, w tej jasności Matka Boska nade mną trzymająca Dzieciątko Jezus. Dzieciątko Jezus podające mi różaniec i słyszałem słowa Matki Boskiej - odmawiaj różaniec. Obudziłem się bardzo szczęśliwy. W moim życiu do końca już nie miałem takich chwil. Byłem dwa razy ranny. Pierwszy raz za jedenaście miesięcy, dostałem w prawą pierś tak zwany z „steckaus” 24 czerwca, drugi raz znów 24 czerwca 1916 roku odłamek z granatu pod lewą łopatkę i jest we mnie. W 1939 roku będąc w domu śniło mi się, że wojna wybuchnie, odmawiaj różaniec, miałem sen bez widzenia.

Drogie moje dzieci, wnuki i prawnuki i ktokolwiek to będzie czytał zachęcam Was czcić Matkę Boską i módlcie się na różańcu.”

Władysław Carbol zlecił Panu Zygmuntowi Gackowi, rodem z Pisarzowic, absolwentowi Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach, namalowanie obrazu przedstawiającego owe senne widzenie. Obraz ten znajduje się w kościele parafialnym w Pisarzowicach. Za jego ramą, z tyłu ukryty był list który wyżej był zacytowany.

Po powrocie z wojny ożenił się z Jadwigą Małecką-Skudrzyk. Urodziło im się czworo synów: Marian, Władysław, Stanisław i Ignacy oraz córka Helena.

Odnosnie co do wielkiego podobieństwa braci bliźniaków, Antoniego i Władysława, zachowała się w pamięci Rodziny zabawna historia.

Pod koniec 1939 roku w Urzędzie Gminy w Wilamowicach, Niemcy postanowili sporządzić listę wszystkich mężczyzn, zdolnych do wykorzystania na przymusowych robotach dla Rzeszy Niemieckiej. Po wejściu pierwszego z braci, gestapowiec sprawdził dokumenty, popatrzył na Niego i powiedział: „jesteś zarośnięty”, idź ogół się i przyjdź ponownie. Każ przyjsć następemu.

Tym następnym był drugi z braci, lecz tym razem ogolony i tak samo ubrany. Pedantyczny gestapowiec podobno ze zdumienia o mało nie spadł z krzesła.

Cytaty z listu Władysława Carbola oraz historia obrazu pochodzą z albumu: „Saga Rodu Carboli po mieczu i kądzieli”, opracowanego i wydanego przez wnuka, również Władysława.

DUDEK Ignacy

Urodzony 17.07.1891 roku w Pisarzowicach pod numerem 21, jako syn Jana i Teresy Kubiczek.

W wojsku w czasie I-szej wojny światowej, służył w Legionach jako saper.

Z wojny powrócił w mundurze Hallerczyków.

Po powrocie z wojny ożenił się. Miał dwóch synów: Jana i Józefa.

W okresie międzywojennym pracował społecznie w Towarzystwie Gimnastycznym SOKÓŁ w Pisarzowicach, pełniąc tam zaszczytną funkcję chorążego tej organizacji.

Po wybuchu II-giej wojny światowej zabezpieczył i ukrył starannie sztandar za deską stropu dachu swojej kuźni. Strzegł go przez cały okres okupacji. Po wojnie Ignacy Dudek przekazał sztandar do kościoła w Pisarzowicach.

W latach 80-tych ksiądz proboszcz Janusz Gacek oddał sztandar w ręce ówczesnego prezesa odbudowującego się Towarzystwa Gimnastycznego SOKÓŁ, pana Janusza Matery.

Przez całe swoje zawodowe życie pracował w swojej kuźni, świadcząc usługi dla miejscowej ludności.

Kowalem pozostał do końca swoich dni. Kiedy tylko zdrowie na to pozwalało, udawał się do swojej kuźni, rozpałał ogień na palenisku i odkuwał jakiś drobny przedmiot na kowadle (np. kopaczkę). Sprawiało mu to autentyczną radość. Uważał wówczas taki dzień za szczęśliwy.

Pan Ignacy prowadził Dziennik, gdzie zapisywał codziennie co i dla kogo wykonywał w swojej kuźni. Spisywał tam również wszystkie aktualne wydarzenia we wsi i na świecie, dodając do tego własny komentarz.

Wspomnieniami o swoim Teściu i Dziadku podzieliły się w rozmowie:

- Stanisława Dudek - synowa,
- Jolanta Olearczyk - wnuczka.

Informacji o sztandarze SOKOŁA udzielił ksiądz kanonik Janusz Gacek - proboszcz parafii Pisarzowice.

GACEK Jan

Jeden z siedmiu ochotników, którzy 2-go sierpnia 1914 roku wyruszyli z Pisarzowic, udając się do Wadowic do 11-tej Kompanii II Pułku Legionów Polskich.

W parafialnej „Księdze urodzeń” jest odnotowanych czterech Janów Gacków, którzy, biorąc pod uwagę daty ich urodzeń (roczniki 1897, 1896, 1895, 1894, 1893), spełniali wymogi rocznikowe i mogli zgłosić się jako ochotnicy do tworzących się Legionów Polskich.

Dotarliśmy do wszystkich domów, gdzie według starej numeracji mógł się urodzić poszukiwany przez nas Jan Gacek. Niestety w żadnym z tych domów nikt nie słyszał o swoim przodku Legionście.

Nie ma również takiej osoby w wykazie poległych w I-szej wojnie światowej sporządzonym przez ówczesnego proboszcza Pisarzowic, ks. Bartłomieja Bobę, znajdującym się w „Kronice Parafialnej”, ani też w liście uzupełniającej, sporządzonej przez pana Tomasza Woźnego. Musiał więc przeżyć wojnę.

Jedyny ślad na jaki udało nam się natrafić, to udostępniony nam przez pana Jana Markla odpis z „Księgi wieczystej”, gdzie pojawia się nazwisko Nycz, a tak nazywała się matka jednego z Janów Gacków: „Gacek Jan, urodzony 07.12.1895 rok, syn Józefa i Franciszki z domu Nycz, numer domu 93”.

Być może to On, ale pewności nie mamy.

GACEK Józef

Urodzony 21.02.1893 r. w Pisarzowicach pod numerem 143, jako syn Jana i Anny z domu Papla.

Jeden z siedmiu ochotników, którzy 2-go sierpnia 1914 roku wyruszyli z Pisarzowic, udając się do Wadowic do 11-tej Kompanii II-go Pułku Legionów Polskich.

Zmarł 04.01.1915 r. w szpitalu w Trzyńcu, w Czechach i tam spoczywa na miejscowym cmentarzu.

Według uzyskanych informacji, zginął na skutek odniesionych ran postrzałowych na stacji kolejowej w Bystrzycy, około 12 km od Trzyńca. Do szpitala w Trzyńcu został przetransportowany przez swoich Towarzyszy broni w stanie prawie agonicznym, gdzie po kilku dniach zmarł.

Z czasów sprzed wyruszeniem na wojnę, zachowała się w rodzinie Gacków cenna i oryginalna pamiątka. Jest to wykonana własnoręcznie przez Józefa scena Męki Pańskiej - Ukrzyżowanie Jezusa Chrystusa, zmontowana w szklanej butelce z drobnych, drewnianych patyczków.

Niezwykła, zakończona sukcesem jest historia poszukiwania przez rodzinę Gacków z Pisarzowic grobu swojego przodka Józefa.

Sprawą zajął się krewny, prawnuk Józefa ze strony Jego brata, Pan Rafał Gacek. Wysłał list do Rady Pamięci i Męczeństwa w Warszawie z prośbą o pomoc w odnalezieniu grobu krewnego Legionisty. Po kilkuletniej ciszy, w roku 2008, połączył się z nim telefonicznie pan Paweł Badura (nie żyje) z czeskiego Trzyńca informując, że grób ich Przodka, Legionisty Józefa Gacka znajduje się właśnie w tamtejszej miejscowości. Zaprosił całą rodzinę Gacków do Trzyńca, informując, że zostaną przez niego zaprowadzeni na miejscowy cmentarz.

Ze wspomnień pana Kazimierza Gacka: „05.07.2008 r. umówiliśmy się z panem Pawłem Badurą telefonicznie o godzinie 11-tej przed blokiem, w którym mieszkał. Rzeczywiście, około godz. 11-tej zjawił się, przedstawiając siebie jako Polaka mieszkającego w Trzyńcu w Czechach. W niedługim czasie dotarliśmy na grób naszego przodka Józefa.

Grobem tym opiekuje się Polka mająca obywatelstwo czeskie, pani Wanda Bielezowa. Nie jest Ona w żadnym stopniu spokrewniona z naszą rodziną.”

Niezwykła i wzruszająca jest historia jaką opowiedziała nam pani Wanda telefonicznie w sierpniu 2018 roku:

„Pewnego razu, kiedy byłam jeszcze młodą dziewczyną, mój Ojciec śp. Ludwik Cienciała odprowadzając mnie do szkoły, poprowadził mnie drogą przez miejscowy cmentarz. Zatrzymaliśmy się przed jednym z grobów i Tato powiedział wówczas do mnie: „słuchaj Wandziu, proszę Cię, abyś opiekowała się tym grobem naszego rodaka - Polaka kiedy mnie zabraknie. Po mojej śmierci na moim grobie będzie miał kto zapalić świeczkę. Jemu nie będzie miał kto, bo nie ma On tutaj nikogo.”

„I tak od ponad 70-ciu lat dbam o ten grób, daję świeże kwiaty, czyścę nagrobek. Początkowo robiłam to ze swoim Ojcem (Ludwik Cienciała był członkiem polskiego „SOKOŁA” - przypis). Teraz, ponieważ mam już swoje lata i zdrowie już nie to, pomaga mi w tym, a nawet wyręcza moja wnuczka Tania.”

Pani Wanda Beleszowa na początku sierpnia 2018 roku, obchodziła 90-te urodziny.

HACZEK Franciszek

Urodzony 27.09.1877 rok w Pisarzowicach pod nr 12. Syn Karola i Marianny z domu Warmus.

Został powołany do c. k. armii austriackiej. Walczył między innymi na Węgrzech gdzie był ranny i tam leczony w szpitalu wojskowym. Pojechała do Niego i tam na miejscu pielęgnowała, Jego późniejsza żona Maria, z domu Warmuz.

Przebywał również w niewoli włoskiej.

Po powrocie do domu do Pisarzowic, ożenił się z Marią z domu Warmuz i zamieszkali w Pisarzowicach pod nr 185.

W latach 1931 do 1936 był prezesem Ochotniczej Straży Pożarnej w naszej miejscowości. Z tego okresu pochodzą dyplomy uznaniowe z roku 1934 oraz 1964 roku.

Zachował się również, odnaleziony przez Stefana Haczka - wnuka, oryginalny bagnet, będący na wyposażeniu żołnierzy c. k. Austrii.

(...)

Bronisław Gawron
Pisarzowice, wrzesień 2018 rok

Ciąg dalszy w kolejnych wydaniach gazety Wilamowice i Okolice. Całość wraz z reprodukcjami wkrótce w opracowaniu książki pt.:

„KRÓTKIE HISTORIE O ŻOŁNIERZACH
Z czasów I Wojny Światowej
POCHODZĄCYCH Z PISARZOWIC
Pamięci żołnierzy w 100 - lecie odzyskania
Niepodległości Państwa Polskiego”

Red.

„Głębia” w Wilamowicach Aktorzy z WDK Pisarzowice z gościnnym występem

Fot. Andrzej Domański, artykuł str. 10

**Z okazji świąt Bożego
Narodzenia, przepętnionych
nadzieją i magią wigilijnej
nocy, kierujemy do Państwa
płynące z serca życzenia
radosnych, spokojnych świąt
oraz pomyślności
w nadchodzącym Nowym
Roku**

**Życzą Pracownicy Zakładu
Wodociągów i Kanalizacji w
Wilamowicach**

CIEPEŁKO
którego szukasz...

SKLEP

kotły węglowe i gazowe
artykuły C.O. wod-kan-gaz
sprzedaż - wykonawstwo

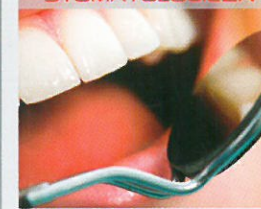
tel. 692 618 822
333 070 117

ul. H. Sienkiewicza 8
43-330 Wilamowice

ANDERSA 44

DOŁOŻYMY WSZELKICH STARAŃ, ABY SPROSTAĆ INDYWIDUALNYM
OCZEKIWIANIOM KAŻDEGO PACJENTA

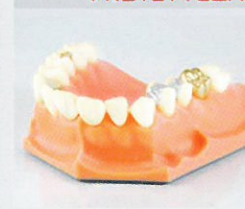
GABINET
STOMATOLOGICZNY

PRYWATNA PRAKTYKA STOMATOLOGICZNA
DARIUSZ BOGUNIA

TEL: 513 01 01 48

PRACOWNIA
PROTETYCZNA

PRACOWNIA PROTETYCZNA
OLIWIA ZATORSKA

TEL: 604-218-679

CO MIESIĄC NOWE PROMOCJE - SPRAWDŹ NA WWW.ANDERSA44.PL

GODZINY PRZYJĘĆ:

Poniedziałek 8.30 - 15.00
Środa 8.30 - 18.00
Piątek 10.00 - 18.00

43-330 WILAMOWICE
UL. GEN. ANDERSA 44

Niech magiczna noc Wigilijnego Wieczoru
Przyniesie spokój i radość, a Nowy Rok
obdaruje pomysłowością i szczęściem.
Najpiękniejszych Świąt Bożego Narodzenia
oraz Szczęśliwego Nowego Roku

życzy

Dyrektor M-GOK Aleksander Nowak
wraz z pracownikami

**SZCZĘŚLIWEGO
NOWEGO ROKU**

2019

Niech radość i pokój towarzyszy wszystkim przez cały Nowy 2019 Rok.
Życzymy, aby był to Rok szczęśliwy w osobiste doznania, spełnił
wszystkie zamierzenia i dążenia oraz by przyniósł wiele satysfakcji z
własnych dokonań.

CLEVER SZKOŁA
JĘZYKÓW
OBcych

www.szkolaclever.eu

„Wilamowice i Okolice” Pismo Samorządu Terytorialnego Gminy Wilamowice

Adres Redakcji: Miejsko-Gminny Ośrodek Kultury w Wilamowicach ul. Staszica 2, 43-330 Wilamowice
tel. 33/845-73-45, e-mail: gci@wilamowice.pl

Sekretarz redakcji, łamanie i skład komputerowy - **Anna Klimczak**. Informacje dotyczące gazety codziennie w godzinach pracy M-GOK.
Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i redagowania materiałów. Nie odpowiada za treść reklam.